



ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการ
จากเพลงไทยนมัสการ

หยาดน้ำค้าง วุฒิ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตร สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ
พฤษภาคม 2565



ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการ
จากเพลงไทยนมัสการ

หยาดน้ำค้าง วุฒิ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ
พฤษภาคม 2565



ชื่อเรื่อง: ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลัง
เพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ
ผู้จัดทำ: หยาดน้ำค้าง วุฒิ
ชื่อปริญญา: ประกาศนียบัตร (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.สกุณี เกรียงชัยพร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม: อาจารย์ สันติภาพ วิริโยทัย
วันที่อนุมัติ: 2 กุมภาพันธ์ 2565
สถาบัน: มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)

2. _____ กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สารัญญ บุณยเกียรติ)

3. _____ กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.โพลเรียน เฟิร์ก)

4. _____ กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © หยาดน้ำค้าง วุฒิ
มหาวิทยาลัยพายัพ ปี 2565

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ” สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ อาจารย์สันติภาพ วิริโยทัย และ ผศ.ดร.สกุณี เกรียงชัยพร ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และได้ชี้แนะในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีทุกท่านที่ได้มีส่วนในการให้ความรู้ในด้านวิชาการต่างๆ ตลอดการศึกษาในหลักสูตรนี้ และให้คำปรึกษาในการเรียนจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผป.ประจวบ แสนวรรณ (คุณตา) ผศ.นันทสิทธิ์ กิตติวารากุล และคริสตจักรบ้านป่าเหมือดที่เป็นส่วนสำคัญหลักในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ผ่านทุนการศึกษา คำอธิษฐานและถ้อยคำหนุนใจ

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสุทธิชัย วุฒิ (พ่อหน้อย) ที่แม้ว่าพ่อจะไม่ได้อยู่ด้วยกันบนโลกใบนี้แล้ว แต่การรับใช้ของพ่อในการเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรบ้านป่าเหมือดและการมาศึกษาต่อป.โทที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีเมื่อ 20 ปีที่แล้ว คือแรงบันดาลใจให้น้ำค้างอยากศึกษาต่อที่นี้ทั้งป.ตรีและป.โท ขอขอบคุณแม่ไก่ ตะวัน พิกอล์ฟ ที่สนับสนุนการเป็นผู้รับใช้พระเจ้าและการเรียนมาตลอดญาติพี่น้อง ครอบครัวจ.สมชิต หัวนาและเพื่อนๆ ที่ช่วยน้ำค้างรื้อฟื้นด้านพระคัมภีร์ในตอนตัดสินใจมาเรียนต่อ ศจ.กิมราญ จาริเพ็ญ ผู้ที่สอนให้เริ่มเล่นเปียโนเพลงไทยนมัสการซึ่งเป็นสิ่งที่ปลูกฝังให้น้ำค้างรักเพลงไทยนมัสการและอยากทำการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ขอขอบคุณที่คอยสนับสนุนทุกด้านในการเรียน คอยเป็นกำลังใจ อธิษฐานเพื่อความอบอุ่น และคอยดูแลเอาใจใส่ด้วยความรักและห่วงใยเสมอ

ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนปริญญาโททุกคน สำหรับมิตรภาพที่ดีต่อกัน ความรักความห่วงใย และความมีน้ำใจในการช่วยเหลือกันและกันตลอดสามปี และคงมีต่อตลอดไปไม่มีสิ้นสุดของความเป็นเพื่อน

ขอบคุณพระเจ้าทุกสิ่งอย่างในชีวิตนี้ และการทรงนำจนทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี ขอพระเจ้าอวยพระพรทุกๆ นานาประการแก่ทุกท่านในทุกด้านของชีวิต

หยาดน้ำค้าง วุฒิ

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง:	ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลัง เพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ
ผู้จัดทำ:	หยาดน้ำค้าง วุฒิ
ชื่อปริญญา:	ประกาศนียบัตร (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผศ.ดร.สกุณี เกรียงชัยพร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม:	อาจารย์ สันติภาพ วิริโยทัย
วันที่อนุมัติ:	2 กุมภาพันธ์ 2565
สถาบัน:	มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า:	61 หน้า
คำสำคัญ:	เพลงนมัสการ คริสต์ศาสนศาสตร์

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ “ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ” ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของบทเพลง ของทำนองเพลง ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประพันธ์เพลง และคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ปรากฏผ่านบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ ผู้ศึกษาได้นำเสนอเกี่ยวกับความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาการศึกษาค้นคว้าอิสระ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตในการศึกษา นิยามศัพท์ ซึ่งหัวข้อต่างๆ นี้เป็นตัวกำหนดแนวทางในการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เพื่อให้มีความเข้าใจในคริสต์ศาสนศาสตร์ที่กำลังสื่อสารผ่านบทเพลงจากบริบทภูมิหลังของบทเพลง จึงได้มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพลงนมัสการ ประวัติศาสตร์ภูมิหลังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง ปรากฏการณ์ของเพลงไทยนมัสการ คริสต์ศาสนศาสตร์ องค์ประกอบของดนตรี บทบาทของการใช้เพลงนมัสการในพันธกิจต่างๆ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นได้ทำการศึกษาที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และคู่มือประกอบการศึกษาเพลงนมัสการ ได้แก่ 1. เลือกเพลงไทยนมัสการจำนวน 10 บทเพลง 2. ศึกษาองค์ประกอบของเพลงนมัสการ 3. ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์ในเนื้อเพลง 4. การประยุกต์ใช้เพลงนมัสการตามพันธกิจด้านต่างๆ งานค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรที่นำไปใช้ตามความเหมาะสมเพื่อให้คริสตจักรได้รับความรู้และนำเพลงไทยนมัสการไปใช้ในการนมัสการตามบริบทต่างๆ ได้เหมาะสม

Title: Theological And Background Studies of Selected Hymns From Thai Hymnal
Author: Yardnamkhang Wutti
Degree: Master of Divinity
Advisor: Sakunee Kriangchaiporn (Ph.D.)
Co-Advisor: Mr. Santiphap Viriyothai
Approval Date: 2 February 2022
Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand
Number of Pages: 61 pages
Keywords: Hymn, Theology

ABSTRACT

The purpose of this independent study is to "Theological And Background Studies of Selected Hymns From Thai Hymnal" which has collected the history of the songs, the melody and the person related to the composers and Christian Theology manifested through the worship songs from Thai Hymnal. I would like to present the history, the key problems, the objectives, the scope of this study, and the definition. These subjects will define the scope of this study to make an understanding in Christian Theology which communicated through the worship songs. I have reviewed the literature related to the worship songs, the background of people related to the Hymns, the phenomenon of Thai Hymnal, Christian Theology, music's components, The role of using Hymns in various missions and the related documents or research. The processes of this study are; 1. Choosing 10 Thai Hymnal. 2. Study the songs's element, 3. Study the Christian theology in the lyrics. 4. How to apply the Thai Hymnal into each mission. This study will benefit churches by acquiring the knowledge and using or choosing an appropriate songs for each mission.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 โจทย์หรือคำถามของการศึกษา	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	2
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความหมาย พัฒนาการ ลักษณะ และองค์ประกอบของเพลงนมัสการ	5
2.2 ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์.....	21
2.3 บทบาทและความสำคัญของเพลงนมัสการและการใช้เพลงนมัสการ ในการนมัสการใน คริสตจักร	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	36
3.1 แหล่งข้อมูลการศึกษา.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	36

3.3	วิธีการศึกษา	37
บทที่ 4 ผลของการศึกษา		39
4.1	หมวดเทิดพระเกียรติ	40
4.2	หมวดตรีเอกภาพ	41
4.3	หมวดพระบิดา.....	42
4.4	หมวดพระบุตร.....	43
4.5	หมวดพระวิญญูณ.....	45
4.6	หมวดพระคริสตธรรมคัมภีร์.....	46
4.7	หมวดการดำเนินชีวิตคริสเตียน	47
4.8	หมวดศาสนพิธีและเทศกาล.....	48
4.9	หมวดแผ่นดินของพระเจ้า.....	49
4.10	ตอบสนอง.....	51
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		53
5.1	สรุปผลการศึกษา.....	53
5.2	ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม.....		55
ภาคผนวก		58

ประวัติผู้จัดทำ.....	61
----------------------	----

อักษรย่อและสัญลักษณ์

ค.ศ. คริสต์ศักราช

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

หนังสือเพลงไทยนมัสการของสภาคริสตจักรในประเทศไทยนั้น มีพัฒนาการมาอย่างยาวนานมีรากฐานจากหนังสือเพลงฮิมนัล (The Siamese Hymnal) ที่ศาสนาจารย์ซามูเอล จี แมคฟาร์แลนด์ (Rev. Samuel G. McFarland) เป็นผู้จัดทำขึ้นในปี ค.ศ. 1876 และได้คนไทยชื่อ ครูปูน เป็นผู้ช่วยในการเขียนคำร้องเป็นภาษาไทย นับว่าเป็นหนังสือเพลงนมัสการเล่มแรกของคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนและมีการพัฒนามาเรื่อยๆ จนกระทั่งกลายมาเป็นหนังสือเพลงไทยนมัสการที่ใช้กันในปัจจุบัน

แม้ว่าเพลงไทยนมัสการจะผ่านมาหลายช่วงปี ทุกครั้งที่คริสตจักรได้ใช้เพลงไทยนมัสการ ยังคงมีความไม่เข้าใจในเนื้อหาของเพลงอย่างถูกต้อง หรือแม้แต่อาจจะเข้าใจเนื้อหาแต่เพียงผิวเผินเท่านั้น ไม่ได้เข้าใจความหมายในบทเพลงอย่างลึกซึ้ง แม้ว่าบ่อยครั้งที่คริสตจักรได้สัมผัสกับเพลงไทยนมัสการ ได้รับการปลุกฝัง ได้เรียนรู้และฝึกฝนการร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรีโดยใช้เพลงไทยนมัสการมาตั้งแต่เด็ก แต่การสื่อสารถึงด้านศาสนศาสตร์ และบริบทภูมิหลังของบทเพลงมักไม่ได้ถูกสอนหรือปลุกฝังไปพร้อมกับการเรียนรู้เพลงไทยนมัสการอย่างเป็นระบบ ผู้คนส่วนใหญ่จึงมองว่าเพลงไทยนมัสการนั้นมีเนื้อหาที่เข้าถึงได้ยาก อาจจะใช้ภาษาของบทเพลง บริบทวัฒนธรรมของบุคคลผู้แต่งเนื้อเพลงเองก็ตาม และปัจจัยอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของแนวเพลงร่วมสมัยที่เนื้อหาที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสร้างความประทับใจอย่างมากต่อผู้ฟัง ส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบกับเพลงไทยนมัสการที่เนื้อหาเข้าถึงยากกว่า ทำนองเพลงดูโบราณ จึงทำให้หลายคริสตจักรไม่ใช้เพลงไทยนมัสการ และหันไปใช้เพลงนมัสการร่วมสมัยแทน

ด้วยเหตุนี้การวิเคราะห์เนื้อหาคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง และการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้อกับภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลง ของทำนองเพลง ของบุคคลที่เกี่ยวข้องของผู้แต่งเนื้อเพลง ผู้แต่งทำนองเพลงก็ตานั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างความเข้าใจให้คริสตจักรสามารถร้องเพลงไทยนมัสการได้อย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้น และสามารถนำเพลงไทยนมัสการไปใช้ด้วยความเข้าใจได้อย่างเหมาะสมตามบริบทต่างๆ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและบทความเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวนี้ พบว่ายังไม่เห็นว่ามีการศึกษาหรือการวิเคราะห์คริสต์ศาสนศาสตร์ของแต่ละบทเพลงในภาษาไทยมากนัก และพบว่ามีการอธิบาย และกล่าวถึงในส่วนของคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลงน้อยมาก

ดังนั้น การศึกษาและทำการวิจัยในครั้งนี้จะปรากฏเรื่องราวของบทเพลงที่สำคัญและน่าสนใจอีกเป็นจำนวนมากที่มีประโยชน์ที่จะทำให้คริสตจักรได้มองเห็น ได้เข้าใจถึงคริสตศาสนศาสตร์ที่กำลังสื่อสารผ่านเพลงไทยนมัสการได้อย่างแท้จริง และเป็นการเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษาค้นคว้าในเชิงลึก สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในพันธกิจดนตรีคริสตจักรทั้งด้านวิชาการ การเสริมสร้างด้านชีวิตจิตวิญญาณ และสามารถต่อยอดการวิจัยต่อไป

1.2 โจทย์หรือคำถามของการศึกษา

คริสตจักรในประเทศไทยโดยเฉพาะคริสตจักรที่สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ใช้เพลงไทยนมัสการมาหลายช่วงปีนั้นยังคงมีความไม่เข้าใจเนื้อหาของเพลง หรืออาจจะเข้าใจเนื้อหาเพียงผิวเผินเท่านั้น โดยเฉพาะความหมายศาสนศาสตร์ของบทเพลงไม่ได้เข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง บริบทภูมิหลังของบทเพลงก็ไม่ได้ถูกสอนหรือปลูกฝังไปพร้อมกับการเรียนรู้บทเพลงเพลงไทยนมัสการ จึงศึกษาเรื่องนี้เพื่อให้มีความเข้าใจในคริสตศาสนศาสตร์ที่กำลังสื่อสารผ่านบทเพลงจากบริบทภูมิหลังของบทเพลงได้อย่างแท้จริง เพื่อให้คริสตจักรได้รับความรู้และนำเพลงไทยนมัสการไปใช้ในการนมัสการตามบริบทต่างๆ ได้เหมาะสม

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงการสื่อสารคริสตศาสนศาสตร์ต่างๆ ผ่านทางบทเพลงไทยนมัสการ
2. เพื่อศึกษาเบื้องหลังประวัติศาสตร์ของเนื้อเพลง ทำนอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจถึงบริบทในการสื่อสารผ่านบทเพลงไทยนมัสการ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเนื้อหาคริสตศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังในหนังสือเพลงไทยนมัสการ จำนวน 10 เพลง

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. นำความรู้ที่ได้ไปวิเคราะห์เนื้อหาในบทเพลงไทยนมัสการว่ามีคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลงที่กำลังสื่อสารเพื่อเสริมสร้างคริสตจักรและชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ
2. ทราบถึงข้อมูลภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลง ชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงในการเข้าใจสิ่งที่ผู้แต่งได้สื่อสาร เพื่อการใช้เพลงไทยนมัสการในการนมัสการในคริสตจักรจะได้รับความรู้ตามบริบทต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้อย่างเหมาะสมต่อไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้จะให้คำนิยาม คือ

เพลงไทยนมัสการ หมายถึง เพลงนมัสการ หรือบทเพลงในที่ชุมนุมนมัสการ ในหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 ที่ได้เลือกสำหรับการศึกษาวิจัย จำนวน 10 เพลง

คริสต์ศาสนศาสตร์ หมายถึง ความพยายามของผู้เชื่อในการแสวงหาหลักคำสอน การดำเนินชีวิต และการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้าและเหมาะสมกับบริบทของตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มุ่งเน้นการศึกษาค้นคว้ารายละเอียดเรื่องภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลง ของทำนองเพลง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการและศึกษาด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในบทนี้จะกล่าวถึง ด้านประวัติศาสตร์ ทั้งประวัติศาสตร์เพลงนมัสการ ประวัติศาสตร์ดนตรีคริสตจักร ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง และหลักการวิเคราะห์ศาสนศาสตร์

2.1 ความหมาย พัฒนาการ ลักษณะ และองค์ประกอบของเพลง

2.1.1 ความหมายและลักษณะของเพลงนมัสการ

2.1.2 ลักษณะของเพลงนมัสการในสมัยต่างๆ

2.1.3 บทบาทและความสำคัญของชุมชนของผู้เชื่อและคริสตจักร

2.1.4 ปรากฏการณ์การใช้หนังสือเพลงไทยนมัสการในคริสตจักรไทยในปัจจุบัน

2.1.5 องค์ประกอบของเพลงนมัสการ

2.2 ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

2.2.1 ความหมายของคริสต์ศาสนศาสตร์

2.2.2 หลักการวิเคราะห์คริสต์ศาสนศาสตร์

2.2.3 เพลงนมัสการกับคริสต์ศาสนศาสตร์

2.3 บทบาทและความสำคัญของเพลงนมัสการ และการใช้เพลงนมัสการในการนมัสการในคริสตจักร

2.3.1 บทบาทของเพลงนมัสการในงานพันธกิจต่างๆ

2.3.2 การใช้เพลงนมัสการในการนมัสการในคริสตจักร

2.1 ความหมาย พัฒนาการ ลักษณะ และองค์ประกอบของเพลงนมัสการ

เพลงนมัสการมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ โดยสามารถพบเห็นได้ผ่านจากบทเพลงนมัสการ ความหมายของเนื้อเพลงได้ปรากฏให้เห็นถึงด้านประวัติศาสตร์ รากฐานของพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิม ภาคพันธสัญญาใหม่ หลักข้อเชื่อ และความรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละบทเพลง โดยความหมาย การพัฒนาการจนไปถึงองค์ประกอบของเพลงไทยนมัสการผู้ศึกษาจะนำไปวิเคราะห์ด้านประวัติศาสตร์ของผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละบทเพลงที่ได้เลือกจากเพลงไทยนมัสการ

2.1.1 ความหมายและลักษณะของเพลงนมัสการ

ปรัชญา ใจภักดี (2556) กล่าวว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีเสียง โดยเฉพาะเสียงเพื่อการนมัสการพระองค์ ในการนมัสการด้วยเสียงเพลงนั้นถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสเตียนที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า พระคริสตธรรมคัมภีร์จากพระธรรมโคโลสี บทที่ 3 ข้อที่ 16 ว่า “จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงสรรเสริญและเพลงสดุดีจากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” และจากพระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อที่ 19 ว่า “จงให้พระวาทนะของพระคริสต์ ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดีเพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจไมตรีนาขอบพระคุณพระเจ้า” พระคริสตธรรมคัมภีร์ทำให้เราได้ตระหนักถึงการนมัสการพระเจ้าด้วยความจริงตามรากฐานของพระคัมภีร์ ดังนั้น การนมัสการพระเจ้าด้วยบทเพลงนมัสการไม่ใช่การนมัสการตามอย่างที่ใจเราอยากจะทำ แต่การนมัสการของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับจิตวิญญาณภายในของเราเป็นหลัก พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ การนมัสการก็ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยความคิด ด้วยอารมณ์หรือความรู้สึกของเราตามภายนอกเท่านั้น แต่ต้องออกมาจากภายในส่วนลึกที่สุดของเราโดยหัวใจของการนมัสการด้วยการขอบพระคุณ

วิศรุต จินดารัตน์ (ม.ป.ป.) ได้อธิบายเพลงนมัสการ หรือที่เราเรียกกันว่า (Hymn) เป็นเพลงที่หมายถึงบทเพลงใดๆ ก็ตามที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานจากเพลงในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ มีความสอดคล้องที่เหมาะสมของคริสต์ศาสนศาสตร์ที่เป็นการแสดงออกถึงการถวายเกียรติสรรเสริญพระเจ้า ซึ่งบางบทเพลงอาจไม่ได้มีการกล่าวถึงการสรรเสริญพระเจ้าโดยตรง แต่เป็นการแสดงถึงการขอบพระคุณพระเจ้า การอธิษฐานวิงวอนจากการช่วยกู้ การสำนึกถึงความผิดบาป และเชื่อความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ภราดา โรจนสุพจน์ (2551) อธิบายคำว่า Hymn ไม่ได้ถูกพบในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม แต่จะสามารถพบลักษณะของบทเพลงนมัสการได้ดังเช่นที่ปรากฏในพระคัมภีร์เดิม เช่น เพลงสดุดี (Psalm) ที่ถูกเขียนขึ้นในรูปแบบของบทภาวนาและบทสรรเสริญเพื่อสรรเสริญยกย่องพระเจ้า

นอกจากนี้ยังมี บทเพลงของมีเรียม (Song of Miriam) และบทเพลงของเดโบราห์ (Song of Deborah) ต่างก็เป็นเพลงร้องเพื่อสรรเสริญพระเจ้าด้วยเช่นกัน

2.1.2 ลักษณะของเพลงนมัสการในสมัยต่างๆ

เพลงนมัสการในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม

ปรัชญา ใจภักดี (2556) พูดถึงในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ว่ามีรูปแบบของการนมัสการพระเจ้าเป็นการส่วนตัว และตามลำพัง หรือการนมัสการที่ทำกันจะเป็นการร่วมประชุมใหญ่ ซึ่งสามารถพบเห็นได้ในคริสตจักรปัจจุบันทั่วไป การนมัสการพระเจ้าได้เริ่มต้นตั้งแต่ว่าตามสมัยโบราณที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ซึ่งแต่เดิมนั้นการนมัสการจะประกอบด้วยการอธิษฐานและการเผาถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชา ในเวลานั้นยังไม่มีสถานที่การนมัสการเป็นหลักเป็นแหล่ง โดยวัฒนธรรมของคนยิวในเวลานั้น มีการเดินทางอพยพย้ายถิ่นฐานตลอดเวลา ต่อมาในสมัยปี 1309 ถึงปี 1550 ก่อนคริสตศักราช คนยิวจึงมีการเริ่มตั้งถิ่นฐานหรือที่อยู่อาศัยอย่างเป็นทางการเป็นหลักแหล่ง และได้เริ่มต้นการนมัสการในพระวิหาร มีพิธีกรรมมากขึ้น โดยคนที่ทำหน้าที่ในการนมัสการหลัก ได้แก่ปุโรหิต ทำหน้าที่ถวายเครื่องบูชาโดยการเผาสัตว์เป็นเครื่องบูชา มีการร้องเพลงสรรเสริญที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรี อธิษฐานในที่ประชุม และกันฉลองในเทศกาลต่างๆ โดยเรื่องราวเหล่านี้ได้บันทึกและกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ภารดา โรจนสุพจน์ (2553) อธิบายถึง เพลงนมัสการในสมัยพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม แต่เดิมไม่ได้เรียกกันว่าเพลงนมัสการ แต่เรียกว่าเพลงสดุดี (Psalm) โดยดูจากรากศัพท์ของคำว่า Psalm มาจากภาษากรีกคำว่า Psalmoi และเทียบกับความหมายในภาษาฮีบรู ตรงกับคำว่า Mizmorim ซึ่งหมายถึง Hymn เพลงนมัสการนั่นเอง

ฐาปกรณ์ กระแสทิพย์ (2554) ได้กล่าวถึง เพลงนมัสการในยุคเริ่มแรกว่าเป็นการนำเอาข้อความจากพระคัมภีร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพลงสรรเสริญพระเจ้าอย่างพระธรรมสดุดีที่เขียนโดยกษัตริย์ดาวิด และปรากฏถึงการบันทึกการใช้เครื่องดนตรีไม่ว่าจะเป็นประเภทเครื่องดี เครื่องสาย และเครื่องเป่ามาใช้ พบได้ในพระธรรมสดุดี บทที่ 33 ข้อที่ 2 ว่า “จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยพิณเขาคู่ จงถวายสดุดีแด่พระองค์ด้วยพิณสี่สาย” และ พระธรรมดาเนียล บทที่ 3 ข้อที่ 5 ว่า “เมื่อท่านได้ยินเสียงเขาสัตว์ ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่อู และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้งหลายกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้” อติศร ม่วงงาม (2007) กล่าวถึงการร้องเพลงสรรเสริญนมัสการพระเจ้าว่ามีการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มาตั้งแต่สมัยของโมเสส พบได้จากพระธรรมอพยพ บทที่ 15 ซึ่งเป็นบทเพลงของโมเสสและชนชาติอิสราเอลที่กำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าจากการช่วยกู้เขาจากอียิปต์ นอกจากนี้ยังมีมีเรียมพี่สาวของโมเสสถือรำมะนาและเต้นรำพร้อมกับผู้หญิงทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้า เนติ คุชิตกุล (2020) พูดถึง เพลงสรรเสริญ (Hymns) ว่าหมายถึง “ประเภทเพลงสดุดีที่มีเนื้อหาเต็มไปด้วยถ้อยคำแห่งการสรรเสริญพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว”

(Erhard S. Gerstenberger, 1988) เป็นเพลงสดุดีที่เน้นถึงการเชิดชูความยิ่งใหญ่และความยิ่งใหญ่และพระเกียรติของพระเจ้า นอกจากนี้เพลงสรรเสริญยังย้ำถึงศาสนศาสตร์เรื่องพระเจ้าด้วย เช่น พระยาเวห์เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล แต่ในขณะเดียวกัน พระองค์ยังเป็นพระเจ้าแห่งสากลจักรวาลด้วยเป็นต้น จากข้อสังเกตของโครงสร้างพระธรรมสดุดีประเภทนี้ จะเริ่มต้นด้วยการเรียกร้องให้มีการนมัสการพระเจ้า และผู้เขียนพระธรรมสดุดี ได้พรรณนาถึงเหตุผลของการเข้ามาสรรเสริญพระเจ้า และจบลงด้วยการเรียกร้องให้เข้ามาสรรเสริญพระเจ้าอีกครั้ง หรือเป็นการจบด้วยการสรรเสริญพระเจ้า ฆราวาส โรจนสุพจน์ (2551) ได้อธิบายถึงเพลงสดุดีจะมีลักษณะเป็นเพลงเสียงเดียว แต่ละเพลงจะมีชื่อทำนองกำกับไว้เช่น สดุดีบทที่ 8 ทำนองก็ธิต (Gittith) สดุดีบทที่ 9 ทำนองมูธลัbben (Muthlabben) และ สดุดีบทที่ 12 ทำนองเชมินิท (Sheminith) เป็นต้น และเนติ คุโชติกุล (2020) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าพระธรรมสดุดีบทที่ 8 มีเนื้อหาของเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่ซ่อนการอยู่ในชีวิตของผู้เขียน คือ เป็นเพลงนมัสการพระเจ้าที่ใช้ร้องกันในพระวิหารในเวลากลางคืน

เพลงนมัสการในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

ปรัชญา ใจภักดี (2556) กล่าวถึง สมัยหลังจากที่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย โดยกษัตริย์แห่งอาณาจักรบาบิโลน กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ในปี 586 ก่อนคริสตศักราช คนยิวถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่อาณาจักรบาบิโลน กลุ่มคนยิวที่กระจัดกระจายออกไปในช่วงเวลานั้นได้มีการสร้างธรรมศาลาเพื่อสำหรับการชุมนุมหรือการประชุมทำพิธีกรรมทางศาสนาของคนยิว และในสมัยพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้บันทึกถึงข้อความที่กล่าวถึงธรรมศาลาที่ได้ถูกสร้างขึ้นไว้ทั่วโลก จนมาถึงสมัยที่ได้มีการเผยแผ่คำสอนของคริสต์ศาสนาหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแล้ว พบว่าการนมัสการพระเจ้าของคริสเตียนในยุคนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไป มีการเรียกยุคนี้ว่า “การนมัสการในยุคของคริสเตียน” เป็นการพัฒนามาจากการนมัสการของคนยิวในธรรมศาลา ไม่ใช่การนมัสการพระเจ้าในพระวิหาร ซึ่งในยุคคริสเตียนตอนต้นนั้นจะมีการประชุมนมัสการในบ้านเรือน แต่ต่อมาภายหลังก็ได้มีการสร้างอาคารไว้สำหรับเป็นที่นมัสการเหมือนอย่างเช่นในปัจจุบัน แต่สิ่งสำคัญและเป็นเอกลักษณ์อย่างยิ่งของศาสนาคริสต์ที่ยังคงสืบทอดมาให้เห็นจนถึงทุกวันนี้ในทุกพิธีกรรมมันก็คือ เพลงนมัสการพระเจ้า ที่มีการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระราชกิจ และพระลักษณะของพระเจ้าเป็นสำคัญ เพลงนมัสการพระเจ้ามีรากฐานมาจากการนมัสการพระเจ้าของชนชาติยิว โดยมีการพบหลักฐานทางโบราณคดี จากการใช้เพลงในพิธีกรรมทางศาสนา ที่เกิดขึ้นในช่วงสมัยของกษัตริย์ดาวิด ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์ที่สองของชนชาติอิสราเอล ที่ได้แต่งบทเพลงเพื่อใช้ในการนมัสการพระเจ้า ถือได้ว่าเป็นรากฐานของเพลงนมัสการพระเจ้าในเวลาต่อมา และเป็นผู้ที่นำเอาบทกวีมาประพันธ์ดนตรีมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ของตะวันตก แม้ว่าช่วงข้อมูลทางประวัติศาสตร์จะปรากฏไม่มากนักเกี่ยวกับเพลงของช่วงต้นของคริสตศักราช เนื่องจากไม่ได้มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ แต่เป็นการถ่ายทอดสืบต่อกันแบบปาก

ต่อปาก จึงส่งผลให้เพลงมีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งรูปแบบและลักษณะต่างออกไปจากเพลงต้นฉบับอย่างมาก ทำให้พบว่าเพลงนมัสการพระเจ้าในช่วงแรกนั้นจะมีความสวยงามตามแบบของชาวกรีก และมีความศักดิ์สิทธิ์แบบชาวฮีบรู

ภราดา โรจนสุพจน์ (2551) อธิบายว่า เพลงสรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล ซึ่งคำว่า Hymn มีรากศัพท์ที่มาจากภาษากรีก คือ Hymnos ที่ชาวกรีกใช้ยกย่องเทพเจ้าที่แต่งตั้งเพื่อถวายเกียรติให้แก่พระเจ้า วีรบุรุษหรือผู้พิชิต โดยเรียกว่า เพลง Benedictus Hadley เพลง Magnificat และเพลง Nunc Dimittis ภราดา โรจนสุพจน์ (2553) ยังกล่าวต่อว่า คำว่า Hymn พบในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จากการบันทึกถึงเพลงของมารีย์ (Song of Mary) มีชื่อเรียกว่า Magnificat (ลูกา 1:46-55) บทเพลงของเศคาริยาห์ (Song of Zacharias) มีชื่อเรียกว่า Benedictus (ลูกา 1:68-79) และเพลงของสิเมโอน (Song of Simeon) มีชื่อเรียกว่า Nunc Dimittis (ลูกา 2:29-31) นอกจากนี้ในพระธรรมลูกา บทที่ 2 ข้อที่ 14 ได้กล่าวไว้ว่า “พระสิริจึงมีแด่พระเจ้าในที่สูงที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลกสันติสุข จงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อความที่เป็น The Great Doxology (Gloria in Excelsis Deo) และในพระธรรม 1 ทิโมธี บทที่ 1 ข้อที่ 17 ว่า “พระเกียรติและพระสิริจึงมีแด่พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระเจริญอยู่นิรันดร์ ผู้ทรงเป็นองค์อมตะซึ่งมิได้ปรากฏพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียวลึบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” เป็นต้น

เป็นที่น่าสังเกตว่าในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่ได้มีการพูดถึงเรื่องเครื่องดนตรี แต่จะพูดถึงเพียงแค่วิธีการร้อง ซึ่งพบว่าเป็นการบันทึกกิจกรรมทางด้านดนตรีของคริสตจักรเพียงอย่างเดียวก็คือ การร้องเพลงในที่ชุมนุมนมัสการ จากพระธรรมโคโลสี บทที่ 3 ข้อที่ 16 ว่า “จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงสรรเสริญด้วยใจโหมทนาขอบพระคุณพระเจ้า” และจากพระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อที่ 19 ว่า “จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญคือร้องเพลงสรรเสริญ และสดุดีจากใจถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า”

จากวิทยานิพนธ์เรื่อง “วิเคราะห์บทเพลงนมัสการในคริสตจักรแห่งนิมิตพิชญ์โลก” ของ อีรวัดน์ วีระวิทยานันต์ (2556) ได้อ้างถึง ประยูทธ สาริมาณ (ม.ป.ป.) ว่า “บทเพลงในที่ชุมนุมนมัสการพระเจ้าในคริสตจักรยุคแรกมี 3 ประเภท ได้แก่ 1. เพลงสดุดี คือ บทเพลงที่นำมาจากพระธรรมสดุดี 2. เพลงนมัสการ คือ เพลงที่แต่งขึ้นโดยผู้ที่เชื่อเพื่อใช้ในคริสตจักร 3. เพลงสรรเสริญ หรือ เพลงฝ่ายวิญญาณ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจให้ร้องออกมาในเวลานั้นโดยไม่ได้มีการเตรียมการไว้ก่อน” ซึ่งทั้ง 3 บทเพลงถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของคริสเตียน และจากพระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 14 ข้อที่ 15 ว่า “ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยใจและด้วยความคิดและจะร้องเพลงด้วยใจและด้วยความคิด” จากการศึกษาดังต่อไปนี้ว่า ในยุคคริสตจักรเริ่มแรกยุคสมัยของดนตรีตะวันตก เทียบได้กับช่วงระยะเวลา ระหว่าง ค.ศ. 200 – 800 นั้น เป็นยุคเพลงสวด (Plainsong) โดยรูปแบบเพลงในยุคนี้จะเน้นการร้องเพลงแบบสวด หรือเรียกว่า

เพลงแซนท (Chant) เป็นการร้องเพลงเสียงเดียวและไม่มีการใช้เครื่องดนตรีประกอบ ไม่ได้เน้นความไพเราะเหมือนตามเพลงทั่วไป เป็นการร้องด้วยปากเปล่าและออกมาจากใจ วิลเลียม ซี. โรส. กล่าวว่า “เป็นดนตรีเพื่อการนมัสการพระเจ้าที่ไม่ได้เน้นคุณค่าของความงามและสุนทรีย์ะ”

William J. Reynolds & Milburn Price (2010) พูดถึงคริสเตียนในช่วงยุคแรกนี้ถึงการพยายามเสริมมรดกแห่งบทเพลงสดุดีและบทเพลงสรรเสริญ ด้วยบทเพลงที่สรรเสริญพระนามของพระคริสต์ แบ่งปันพระกิตติคุณ และเปิดเผยประสบการณ์ความเชื่อ ซึ่งหลายตอนปรากฏเป็นการเล่าเรื่องการเกิดใน พระธรรมลูกา บทที่ 1 และ 2 ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางมนการนมัสการของคริสเตียน หรือเรียกกันว่าบทเพลงประสูติ และใช้ในคริสตจักรตะวันตกเป็นภาษาละติน ฆราวาโรจนสุพจน์ (2553) กล่าวถึงในศตวรรษที่ 2 ว่า คริสตจักรในยุคแรกนั้นมีการใช้เพลงนมัสการเป็นภาษกรีก (Greek Hymn) ซึ่งถือว่าเป็นยุคกำเนิดและยุครุ่งเรืองของ Greek Hymn จนถึงศตวรรษที่ 4 ได้มีการเริ่มใช้เพลงนมัสการเป็นภาษาลาติน (Latin Hymn) จากคำกล่าวของ ไอซิดอร์ แห่ง เซวิลล์ (Isidor of Seville) ว่า ฮิลลารีแห่งกอล บิชอปของโพอิกตีแอร์ (Hilary of Gaul, Bishop of Poitiers) เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านการแต่งเพลงนมัสการภาษาลาติน ซึ่ง เซนต์เจโรม (St. Jerome) กล่าวว่าเพลงนมัสการภาษาลาตินส่วนใหญ่มาจากการประพันธ์ของฮิลลารี ที่ได้นำมาจากคริสตจักรตะวันออก นอกจากนี้ยังร้องแบบ Antiphonal Singing มาใช้ คือ เป็นการร้องแบบโต้ตอบกันระหว่างคณะนักร้องเด็กผู้ชายกับคณะนักร้องผู้ชาย ใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านมากกว่าการใช้ทำนอง Plainsong มีบิชอปแห่งเมอมีลัน คือเซนต์อัมโบรเซ (St. Ambrose) ที่ได้นำเอาการและได้เผยแพร่ไปทั่วยุโรป จนมีการเรียกทำนองเพลงนี้ว่า Spiritual Folk Song โดยกำหนดเนื้อร้องให้มี 8 ข้อ แต่ละข้อมี 4 วรรค จะเรียกว่า Stanza คือใช้เนื้อร้อง 1 คำต่อเสียงร้อง 1 โน้ตจนต่อมากลายเป็นต้นแบบของ Metrical Hymn ซึ่งในปัจจุบันคือเพลงนมัสการที่ใช้รูปแบบการประพันธ์ในระบบ Long Meter (L.M.) หรือ 8.8.8.8 เป็นต้น

เพลงนมัสการในสมัยคริสตจักรปฏิรูป

สันติภาพ วิริโยทัย (2561) อธิบายถึงดนตรีหรือเพลงนมัสการว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคริสเตียนที่เรียกกันว่าคริสตจักรมาตั้งแต่เริ่มแรก เนื่องจากดนตรีถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการเปลี่ยนแปลงคริสตจักรและช่วยให้บรรลุไปถึงวัตถุประสงค์ของการนมัสการ จากการบันทึกในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ เกี่ยวกับการร้องเพลงในคริสตจักรที่ปรากฏพบได้ในพระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อที่ 18 ถึง 19 และพระธรรมโคโลสี บทที่ 3 ข้อที่ 16 จะพบว่าพระธรรมทั้งสองตอนได้พูดถึงการร้องเพลงในการชุมนุมนมัสการ ว่ามีความสำคัญเกี่ยวกับฝ่ายจิตวิญญาณ และการร้องเพลงในที่ชุมนุมนมัสการก็ได้ถูกใช้เพื่อการอธิษฐานอ้อนวอน และการยืนยันถึงหลักความเชื่อของคริสเตียนในเวลานั้น โดยมีการใช้บทเพลงอยู่สามประเภท คือ เพลงสดุดี

เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ ในศตวรรษที่ 16 ประเทศเยอรมนี หลังจากการปฏิรูปศาสนา (Reformation) โดย มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) ที่เป็นจุดกำเนิดของศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ (Protestant) ที่ได้แยกตัวออกมาจากนิกายคาทอลิก (Catholic) Andrew Wilson-Dickson ผู้เขียนหนังสือ “The Story of Christian Music: From Gregorian Chant to Black Gospel” นำคำกล่าวของมาร์ติน ลูเธอร์ ว่า “รองลงมาจากพระวาระของพระเจ้า ดนตรีสมควรได้รับการยกย่องอย่างสูงสุด” นอกจากนี้ Tim Dowley จากหนังสือ “Christian Music: A Global History” กล่าวถึง จอห์น แคลวิน (John Calvin) ผู้นำการปฏิรูปศาสนาในประเทศสวิสเซอร์แลนด์อีกท่านหนึ่งว่า “ท่านเชื่อว่าดนตรีเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังที่สามารถใช้เพื่อให้เกิดได้ทั้งสิ่งที่ดีหรือสิ่งชั่วร้าย ด้วยเหตุนี้เราควรระมัดระวังอย่างยิ่งในการใช้ดนตรีในคริสตจักร” ซึ่งท่านเป็นผู้วางรากฐานศาสนศาสตร์ให้กับคณะปฏิรูป และคณะเพรสไบทีเรียน (Presbyterian) ภารตา โรจนสุพจน์ (2553) กล่าวถึง เพลงนมัสการในสมัยเป็นที่รู้จักในชื่อเพลง Chorale ภายหลังจากการปฏิรูปศาสนาของมาร์ติน ลูเธอร์ ก่อให้เกิดคริสตจักรลูเธอร์แรน (Lutheran Church) ปี ค.ศ. 1517 เพลงนมัสการได้มีความสำคัญมากขึ้นในการร้องเพลงจากแต่เดิมใช้ภาษาลาตินก็เปลี่ยนมาใช้ภาษาเยอรมัน ทำนองเพลงใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านที่ช่วยให้จดจำและทำให้ร้องได้ง่ายทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร้องเพลงนมัสการเมื่อมานมัสการพระเจ้า เพลง นมัสการของมาร์ตินลูเธอร์ ที่ใช้ร้องมาจนถึงปัจจุบันคือเพลง “A Mighty Fortress is Our God” ได้ใช้ทำนองประกอบชื่อว่า EIN’FESTE BURG ได้ถูกกล่าวขานว่าเป็น Marseillaise Hymn of Reformation ส่วนวิธีที่ใช้ร้องในเวลานั้นคือ ให้ประชาชนเป็นผู้ร้องทำนองของเสียงเดียว”

เพลงนมัสการหลังยุคการปฏิรูปศาสนา และเพลงนมัสการในสมัยปัจจุบัน

ภารตา โรจนสุพจน์ (2553) อธิบายว่า “หลังจากการปฏิรูปศาสนาหน้า เพลง Chorale ได้รับความนิยม และแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วยุโรป ถือเป็นก้าวสำคัญของการพัฒนาเพลงนมัสการ มีนักประพันธ์เพลงนมัสการเกิดขึ้นมากมาย และที่มีชื่อเสียงได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของเพลงนมัสการ ได้แก่ Charles Wesley และ Isaac Watts เนื่องจากเพลงนมัสการมีโครงสร้างที่ชัดเจนที่เรียกว่า Metrical Hymn หรือ Metrical Pattern ทำให้สามารถที่จะนำทำนองและเนื้อร้องที่แต่งขึ้นด้วยแบบแผนเดียวกันมาจับคู่กันได้ โดยที่ผู้แต่งทำนองและผู้แต่งเพลงเนื้อร้องไม่ได้เป็นคนคนเดียวกันไม่เคยพบปะกันหรือรู้จักกันมาก่อน หรือมีชีวิตอยู่ต่างระยะเวลา กัน เช่น เพลง Blest be the tie that binds ซึ่งแต่งเนื้อร้องโดย Rev. John Fawcett และแต่งทำนองโดย Hans G. Nageli มีชื่อทำนองว่า Dennis โดยผู้ที่นำเนื้อร้องและทำนองนี้มาจับคู่กันคือ Lowell Mason จึงเห็นว่าเราเพลงนมัสการเป็นเพลงที่มีเอกลักษณ์ประจำตัวคือมีโครงสร้างและแบบแผนที่แน่นอน

ชัดเจน เป็นที่ทราบและยอมรับกันทั่วโลก” เป็นเหตุให้เพลงนมัสการพัฒนาในวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งเยอรมัน โมเรเวียน อังกฤษ และอเมริกา จนกระทั่งมาถึงกระแสการพัฒนาเพลงนมัสการในปัจจุบัน

2.1.3 บทบาทและความสำคัญของขุมนุมของผู้เชื่อและคริสตจักร

ดนตรีมีความสำคัญในชุมชนของผู้ที่เชื่อในคริสตจักร และคริสตจักรมีการประยุกต์ใช้ดนตรีออกมาในรูปแบบต่างๆ หรือเรียกว่า ดนตรีคริสตจักร วรพจน์ เลียงประไพพันธ์ (2559) อธิบายว่าเป็นเพลงประเภทการขับร้อง โดยมีเนื้อร้องที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา โดยมีรูปแบบมีทั้งการขับร้องเดี่ยว การขับร้องประสานเสียง อาจจะมีเครื่องดนตรีประกอบหรือไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ ดนตรีคริสตจักรนั้นมีหลากหลายประเภทด้วยกันไม่ว่าจะเป็นเพลงนมัสการ (Hymn) แมส (Mass) เยอรมันแมส (German Mass) คันทาต้า (Cantata) โครเรล (Chorale) โมเต็ต (Motet) เป็นต้น โดยสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้มีการผลิตหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคยานา ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 เพื่อใช้ในการร้องเพลงนมัสการและสรรเสริญพระเจ้า โดยมีรูปแบบของดนตรีคริสตจักรอยู่ในรูปแบบของเพลงนมัสการ โดยเพลงนมัสการมักจะเริ่มต้นด้วยบทกวี สามารถอ่านเป็นบทกวีได้ ต่อมาภายหลังเพลงนมัสการได้ถูกเรียบเรียงให้เป็นเพลงประสานเสียง 4 แนว โดยมีเสียงโซปราโนเป็นท่อนบนสุดซึ่งเป็นทำนองหลัก และอีกสามทำนอง คือ อัลโต เทนเนอร์ และเบส เป็นแนวเสียงประสาน

ปรัชญา ใจภักดี (2556) กล่าวว่าการนมัสการพระเจ้าด้วยบทเพลงสามารถพบได้ทุกกิจกรรมในการดำเนินชีวิตของทุกวันไม่ใช่เพียงแค่นมัสการในวันอาทิตย์เท่านั้น และยังได้พูดถึงเพลงนมัสการพระเจ้าต่อไปอีกว่า มีผลต่อความเชื่อและพฤติกรรมของคริสเตียน โดยการแต่งเพลงของคริสเตียนมีที่มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เนื้อหากล่าวถึงเรื่องราวในพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือเป็นการคัดลอกจากตอนใดตอนหนึ่งจากพระคัมภีร์มา แล้วใส่ทำนองเพลงลงไปภายหลัง ส่วนบทเพลงที่มีการแปลมาจากภาษาอังกฤษนั้น จะยึดตามหลักของทำนองเดิมที่แต่งมาพร้อมกับเพลงภาษาอังกฤษ แต่มีการแปลเนื้อหาทั้งหมดเป็นภาษาไทย โดยผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจในพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นผู้แปล ซึ่งวิธีการแปลก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเพื่อให้เข้ากับบริบทของคนไทย แต่ยึดตามรูปแบบ และเนื้อหาภาษาเดิมที่ได้แปลมานั้นเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเสียงเพลงด้วยการนมัสการเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าส่งผลที่ดีต่อความเชื่อ แสดงออกถึงพฤติกรรมและสะท้อนต่อการดำเนินชีวิตและชีวิตจิตวิญญาณของผู้ที่นมัสการด้วยการที่คริสเตียนเชื่อว่าเพลงนมัสการที่ถูกแต่งขึ้นมานั้นมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกลางที่สื่อสารระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ส่งผลต่อการกระทำ ต่อความเชื่อของคริสเตียนที่มีต่อพระเจ้าผ่านทางภาษาที่ใช้ในเพลง เพลงนมัสการจึงถูกนำมาใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนมัสการพระเจ้า และการฟังคำ

สอนอย่างในการนมัสการในคริสตจักรเป็นประจำทุกวันอาทิตย์ เนื่องจากเพลงนมัสการของคริสเตียน ถูกแต่งขึ้นบนพื้นฐานของพระคัมภีร์และบนพื้นฐานทางคริสต์ศาสนศาสตร์ที่มาจากความเชื่อของผู้ที่ แต่งบทเพลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

วรพจน์ เลี้ยงประไพพันธ์ (2559) อธิบายต่อว่า ดนตรีคริสตจักรโดยสะท้อนจาก Kenneth W. Osbeck ผู้เขียนหนังสือ Amazing Grace : 360 Hymn Stories for Personal Devotions ถึง ความสำคัญของดนตรีคริสตจักรไว้ว่า “สิ่งที่คริสเตียนต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวันคือ ประการแรก ชีวิตของผู้เชื่อต้องตระหนักถึงคุณค่าในพระคุณที่น่าตื่นเต้นของพระเจ้า พระคุณนั้นชำระเราจาก ความบาป และพระคุณที่ทำให้เราเป็นประชากรในอาณาจักรสวรรค์ พระคุณที่ค้ำจุนและนำทาง ชีวิตประจำวัน และพระคุณที่ส่งงามที่นำไปสู่อาณาจักรนิรันดร์ ประการที่สอง มีคำสำคัญที่เป็นส่วน หนึ่งในชีวิตประจำวันและประสบการณ์ของผู้เชื่อทุกคนคือ ‘สรรเสริญ อธิษฐาน รัก’ ชีวิตประจำวัน ที่ จะสรรเสริญขอบพระคุณความรักของพระเจ้า ชีวิตประจำวัน ที่จะอธิษฐานสามัคคีธรรมและมีความ สนิทชิดเชื้อกับพระเจ้า ชีวิตประจำวันที่จะรัก ชื่นชมยินดีในความรักของพระเจ้า และแบ่งปันความรัก ให้กับผู้อื่น หนังสือสองเล่มที่จะช่วยผู้เชื่อทุกคนนั้นก็คือพระคัมภีร์ และบทเพลงนมัสการของ คริสตจักร การศึกษาพระคัมภีร์กฎเกณฑ์และการปฏิบัติของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญของการดำรง ชีวิตคริสเตียน ไม่มีอะไรที่จะแทนความต้องการต่อพันธสัญญาของพระองค์ได้ และเพลงนมัสการนั้น มีบทบาทที่สำคัญที่สุดสำหรับคริสเตียน เพราะเกี่ยวกับความนึกคิด ความรู้สึกที่มีต่อพระเจ้า”

2.1.4 ปรากฏการณ์การใช้หนังสือเพลงไทยนมัสการในคริสตจักรไทยในปัจจุบัน

ความเป็นมาของหนังสือเพลงไทยนมัสการ จากหนังสือเพลงนมัสการ มรดกทาง ความเชื่อในความรักและพระสิริของพระเจ้า ของภารดา โรจนสุพจน์ (2016) ได้กล่าวถึง

“การประวัติศาสตร์ไทยที่ได้บันทึกเรื่อง “บิดาแห่งการพิมพ์สยาม” เข้าใจอย่าง ตรงกันว่ากำลังหมายถึงมิชชันนารีชาวอเมริกัน นายแพทย์แดน บีช บรัดเลย์ (Dr. Dan Beach Bradley) ซึ่งตั้งแต่แรกนั้นอยู่ในสังกัดของคณะกรรมการอำนวยการมิชชันนารีพื้นทะเลแห่งอเมริกา (American Board of Commissioners for Foreign Missions 1831) แต่ในเวลาต่อมาก็ได้ก่อตั้ง คณะมิชชันนารีใหม่คือ สมาคมมิชชันนารีอเมริกัน (American Missionary Association 1850) มี โรงพิมพ์เป็นของตัวเอง ตั้งอยู่บริเวณปากคลองบางกอกใหญ่ ช่างป้อมวิชัยประสิทธิ์ เป็นผู้เริ่มต้นการ พิมพ์อักษรไทยเป็นครั้งแรก และคาดว่าเป็นคนแรกที่พิมพ์หนังสือเพลงไทยนมัสการจากหลักฐานที่ ปรากฏที่หอจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยพายัพคือหนังสือเพลงไทยนมัสการที่เรียกว่า “หนังสือคำเพลง สำหรับนมัสการแลสรรเสริญพระเจ้า” เป็นการพิมพ์ครั้งที่ 3 ที่โรงพิมพ์ American Missionary Association Press ในปี ค.ศ. 1859 โดยมีพระภิกษุชื่อ จัน เป็นผู้ช่วยด้านภาษาไทย ภายหลังแม้ว่า

นายแพทย์แดน บีช บัลด์เลย์ จะไม่ได้สังกัดคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน แต่ก็มีความสัมพันธ์ด้านส่วนตัวในด้านการงานและการประกาศพระกิตติคุณร่วมกับมิชชันนารีคณะต่างๆ ที่เข้ามาในประเทศไทยในเวลานั้น โดยเฉพาะคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน และคริสเตียนคนไทยในเวลานั้นก็ได้ใช้หนังสือเพลงนมัสการของนายแพทย์แดน บีช บัลด์เลย์ ในการร้องเพื่อสรรเสริญพระเจ้า และต่อมา ศาสนาจารย์ซามูเอล จี แมคฟาร์แลนด์ (Rev. Samuel G. Mcfarland) ได้มีการจัดทำหนังสือเพลงนมัสการ The Siamese Hymnal ขึ้นใช้ในปี ค.ศ. 1876 นับเป็นหนังสือเพลงนมัสการเล่มแรกของคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียลและพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งกลายเป็นหนังสือเพลงไทยนมัสการที่ใช้กันในปัจจุบัน” (น.87-88)

หนังสือเพลงนมัสการ The Siamese Hymnal

“หนังสือเพลงไทยนมัสการของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยมีรากฐานและกำเนิดจากหนังสือเพลงไทยเล่มใหญ่ หรือหนังสือเพลงฮิมนัล (The Siamese Hymnal) ที่จัดพิมพ์โดยศาสนาจารย์ซามูเอล จี แมคฟาร์แลนด์ โดยมีคนไทยชื่อ ครูบุญ หรือ ครูบุญ เป็นผู้ช่วยในการเขียนคำร้องเป็นภาษาไทย ส่วนแท่นพิมพ์โน้ตนำมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา หนังสือเพลงไทยเล่มใหญ่ถูกพิมพ์ขึ้นทั้งหมด 5 ครั้ง โดยครั้งแรกพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1876 เพลงจำนวน 511 เพลง 345 ทำนอง เพลงนมัสการส่วนใหญ่เป็นเพลงที่แปลมาจากเพลงนมัสการภาษาอังกฤษ มีเพลงจำนวนหนึ่งแปลมาจากเพลงนมัสการภาษาล้านนา The Laos Hymnal และมีเพลงนมัสการเพียง 2 เพลง ที่ประพันธ์ขึ้นใหม่โดย มิสซิสแมคฟาร์แลนด์ คือเพลงบทที่ 502 Touch Not, Taste Not I และบทที่ 503 Touch Not, Taste Not II และมีผู้ช่วยแปลคำร้องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยอีกหลายท่าน ได้แก่ ศาสนาจารย์จอห์น เอ เอ็กกิน ศิษยาภิบาลเปลื้อง สุทธิคำ เป็นต้น” (น. 89,91)

หนังสือเพลงนมัสการ The Laos Hymnal

“เมื่อมีการขยายพันธกิจมายังภาคเหนือ หลังจากก่อตั้งคริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่ และคริสตจักรที่หนึ่งลำปาง ศาสนาจารย์โจนาธาน วิลสัน ได้คิดค้นทำแท่นพิมพ์ตัวอักษรล้านนา แปลเพลงนมัสการเป็นภาษาล้านนา และพิมพ์เป็นรูปเล่มเรียกชื่อว่า The Laos Hymnal พิมพ์ที่โรงพิมพ์บ้านวังสิงห์คำเชียงใหม่ มีการพิมพ์ทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ครั้งแรกพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1895 บรรจุเพลงจำนวน 239 เพลง พิมพ์เป็นภาษาล้านนามีเฉพาะเนื้อร้อง ไม่มีโน้ตดนตรี ไม่มีชื่อทำนองเพลง มีผู้ช่วยในการเขียนคำร้องเป็นภาษาล้านนา คือหนานปวน ครั้งที่ 2 พิมพ์ในปี ค.ศ. 1899 ไม่พบรูปเล่ม ครั้งที่ 3 พิมพ์ในปี ค.ศ. 1905 บรรจุเพลงจำนวน 240 เพลง ชื่อเพลงพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ มีชื่อทำนองเพลงกำกับไว้ทุกเพลง ไม่มีโน้ตดนตรี ตอนท้ายเล่มระบุที่มาของเพลงบางบท แต่ไม่ได้รับชื่อผู้แต่งคำร้องและทำนอง ครั้งที่ 4 พิมพ์ในปี ค.ศ. 1909 เป็นหนังสือเฉพาะโน้ตดนตรีจำนวน 426 เพลง (Tune book for Laos Worship) พร้อมชื่อทำนองเพลงและจำนวนพยางค์ของคำร้อง โน้ตดนตรีอยู่ใน

รูปแบบการประสานเสียง 4 เสียง ครั้งที่ 5 พิมพ์ในปี ค.ศ. 1914 (หลังจากที่ ศาสนาจารย์วิลสัน เสียชีวิตแล้ว 3 ปี) โดยศาสนาจารย์เดวิด จี คอลลินส์” (น.92-93)

หนังสือเพลงนมัสการชั่วคราว ค.ศ. 1947

“หลังสงครามปีค.ศ. 1947 กลองคริสเตียนบรรณศาสตร์คณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนมิชชั่นแห่งประเทศไทย โดยศาสนาจารย์ พอล เอ เอकिन ได้จัดพิมพ์หนังสือเพลงนมัสการขึ้นใช้ชั่วคราว (เนื่องจากเพลง The Siamese Hymnal 1920 และหนังสือเพลงนมัสการที่กำลังปรับปรุงแก้ไขถูกทำลายและสูญหายระหว่างสงคราม) มีเฉพาะคำร้องไม่มีโน้ตดนตรี แต่ระบุให้ใช้โน้ตดนตรีจากหนังสือเพลงนมัสการ 3 เล่ม คือหนังสือเพลงยูเวน หนังสือเพลง The Siamese Hymnal 1920 และหนังสือเพลง Presbyterian Hymnal ค.ศ. 1933 หนังสือเพลงยูเวนเป็นหนังสือเพลงนมัสการที่จัดพิมพ์โดย นายแอชเชอร์ บี เคส พิมพ์ที่โรงพิมพ์อเมริกันเพรสไบทีเรียนมิชชั่นกรุงเทพฯ ชื่อเพลงใช้ภาษาอังกฤษ ระบุชื่อทำนองเพลงและโน้ตดนตรีประสานเสียง 4 เสียงซึ่งเป็นลายมือเขียน หนังสือเพลง Presbyterian Hymnal ค.ศ. 1933 คือหนังสือเพลงนมัสการของคริสตจักรอเมริกันเพรสไบทีเรียน เป็นหนังสือเพลงนมัสการที่มีความครบถ้วนในเนื้อหาสาระ และรูปแบบ มีส่วนประกอบสำคัญดังต่อไปนี้คือ 1. คำนำ 2. กิตติกรรมประกาศ 3. สารบัญเนื้อหา 4. สารบัญบรรทัดต้น 5. สารบัญบทอ่านสลับ 6. สารบัญเพลงนมัสการโบราณและบทสรรเสริญ 7. สารบัญอักษรชื่อทำนอง 8. สารบัญฉันทลักษณ์การประพันธ์ทำนอง 9. สารบัญหมวดเพลง 10. สารบัญผู้ประพันธ์เนื้อร้อง 11. สารบัญผู้ประพันธ์ทำนอง 12. หลักข้อเชื่อของคริสตจักรปฏิรูป 13. คำอธิษฐานที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอน 14. พระบัญญัติสิบประการ 15. หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต 16. อารัมภบทธรรม 17. เพลงนมัสการ 18. เพลงนมัสการโบราณและบทสรรเสริญ 19. บทอ่านสลับ ในส่วนของรูปแบบเพลงนมัสการแต่ละบทจะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญดังนี้คือ 1. ชื่อหมวดเพลง 2. โน้ตดนตรีประสานเสียง 4 เสียงพร้อมคำร้องใต้โน้ต 3. ฉันทลักษณ์ 4. ชื่อทำนองเพลง 5. ชื่อผู้ประพันธ์ทำนองเพลง 6. ชื่อผู้ประพันธ์คำร้อง 7. คำแนะนำการร้อง 8. ข้อมูลเฉพาะเพลง” (น.96-98)

หนังสือเพลงไทยนมัสการ ค.ศ. 1953

“คริสตจักรได้ใช้หนังสือเพลงนมัสการ ค.ศ. 1947 มาช่วงระยะหนึ่ง จึงมีการเรียกร้องต้องการหนังสือพิมพ์นมัสการเดินใหม่ โดยคณะกรรมการจัดทำและพัฒนาารูปแบบของหนังสือเพลงไทยนมัสการ ค.ศ. 1953 โดยใช้รูปแบบของหนังสือเพลง Presbyterian Hymnal ค.ศ. 1933 เป็นแนวทาง คือได้เพิ่มส่วนประกอบสำคัญหลายส่วนเข้ามาไม่ว่าจะเป็น สารบัญหมวดเพลง สารบัญบรรทัดต้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สารบัญอักษรชื่อทำนอง คำอธิษฐานที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตและอารัมภบทธรรม เป็นต้น ในรายละเอียดของแต่ละบทนั้นก็ ได้เพิ่มส่วนสำคัญเข้ามาด้วยไม่ว่าจะเป็น คำแนะนำการร้อง ฉันทลักษณ์ ชื่อผู้ประพันธ์ทำนอง ชื่อ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและหมวดเพลง เป็นต้น ซึ่งทำให้หนังสือเพลงไทยนมัสการนี้ ถูกใช้เป็นตำราทางวิชาการ และเป็นหนังสือเพลงนมัสการเล่มแรกและถูกจัดทำครั้งแรกของสภาคริสตจักรในประเทศไทย” (น.99-100)

หนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคยานา ค.ศ. 1985

“ในปี ค.ศ. 1978 คณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้จัดตั้งคณะกรรมการสังคยานาเพลงไทยนมัสการ เพื่อแก้ไขคำร้องให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมในเวลานั้น การแก้ไขคำร้องให้ตรงกับระดับเสียงของทำนองและปรับคำร้องให้อยู่ในบทร้อยกรอง หนังสือเพลงไทยนมัสการฉบับสังคยานาได้สำเร็จครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1985 โดยใช้เวลาในการสังคยานา 7 ปี หนังสือเพลงฉบับนี้ได้ใช้มาเป็นระยะเวลาทั้งหมด 27 ปี คณะกรรมการดำเนินงานสภาคริสตจักรในประเทศไทยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อปรับปรุงหนังสือเพลงไทยนมัสการอีกครั้งหนึ่ง” (น. 100)

หนังสือเพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014

“ในปี ค.ศ. 2012 คณะกรรมการดำเนินงานสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงเพลงไทยนมัสการขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบให้ทันสมัยยิ่งขึ้น โดยมีกรอบการทำงานดังนี้คือ 1. จัดหมวดหมู่และเรียบเรียงลำดับเพลงใหม่ เพื่อให้เหมาะสมต่อการนำไปใช้ 2. ยกเลิกเพลงที่มีทำนองซ้ำกันหรือเปลี่ยนทำนองใหม่โดยใช้คำร้องเดิม 3. เพิ่มเพลงใหม่ในหมวดที่มีเพลงจำนวนน้อย เพื่อให้มีเพลงเพียงพอสำหรับเลือกใช้อย่างครอบคลุมและเหมาะสมตามเทศกาลและศาสนาพิธีของคริสตจักร โดยนำมาจากเพลงนมัสการเล่มต่างๆ และเพิ่มเพลงที่ประพันธ์โดยคนไทย 4. แก้ไขคำร้องให้เหมาะสมกับทำนองเพลง เพื่อคงความหมายเดิมไว้ตามต้นฉบับ 5. อ้างอิงข้อคัมภีร์ที่มาจากผู้ประพันธ์คำร้อง หรือ อ้างอิงข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ยกเว้นหมวดตอบสนอง 6. แก้ไขโน้ตและสัญลักษณ์ทางดนตรีให้ถูกต้องตามหลักโน้ตสากล 7. ใช้ประโยคแรกของคำร้องในแต่ละบทเป็นชื่อเพลง 8. เพิ่มอาเมนท้ายเพลงทุกเพลง 9. จัดรูปแบบเพลงทุกบทใหม่เพื่อประโยชน์ทางด้านวิชาการแก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้า ชื่อเพลงได้สำเร็จจัดเป็นรูปเล่มอย่างสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 2014 จึงเรียกหนังสือเพลงไทยนมัสการเล่มนี้ว่าหนังสือเพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014” (น.101)

2.1.5 องค์ประกอบของเพลงนมัสการ

โดยผู้ศึกษาจะนำองค์ประกอบของเพลง มาศึกษาและเป็นกรอบแนวความคิดในการวิเคราะห์เพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของเพลงนมัสการ

การตั้งชื่อเพลงนมัสการ ที่มาของผู้ประพันธ์เพลง และที่มาของทำนองเพลง

William J. Reynolds (2010) นำเสนอว่า การระบุชื่อเพลง หรือการตั้งชื่อเพลง สามารถทำได้หลายวิธี โดยทั่วไปจะนำข้อความจากบรรทัดเริ่มต้นของเพลงนมัสการ เช่น เพลง “เมื่อเพ่งกางเขนประหลาด” มาใช้เป็นชื่อเพลงนมัสการ โดยที่คำสำคัญทั้งหมดในบรรทัดแรกนี้จะต้องเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ โดยส่วนมากจะรู้จักทำนองเพลงที่มากับเพลงนมัสการ แต่จะมีชื่อที่แยกออกมาเพื่อช่วยในการระบุตัวตน ซึ่งสิ่งนี้มีประโยชน์ในกรณีที่อาจมีการใช้ทำนองที่มีข้อความมากกว่าหนึ่งข้อความ หรืออาจมีการใช้ทำนองสำหรับข้อความเดียวกัน ตัวอย่างจากทำนอง HYMN TO JOY ที่ได้ไปใช้กับเนื้อเพลงที่หลากหลายเช่น “ปวงข้าเจ้าแซ่ซ้องสาธุการ” และหลายครั้งอาจพบว่าหนึ่งเนื้อเพลงใช้ร้องร่วมกับหลายทำนอง อย่างเช่น เนื้อเพลง “สรรเสริญพระฤทธิพระเยซูคริสต์” ของ เอ็ดเวิร์ด เพอร์โรเน็ต (Edward Perronet) ที่พบได้ในเพลงนมัสการสมัยใหม่ที่มีทำนองต่างกันอย่างน้อย 3 เพลง ทำนอง DIADEM, MILES LANE, CORONATION ซึ่งโดยทั่วไปชื่อเพลงจะแสดงด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็ก หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ชื่อของเพลงนมัสการอาจมาจากชื่อผู้แต่ง ผู้ที่เขียนเนื้อเพลงมักจะมีชื่อเชื่อมโยงในเรื่องของคำ สถานที่ที่แต่งทำนองหรือร้องครั้งแรก เพื่อน หรือญาติของผู้แต่ง หรืออื่นๆ อีกมากมาย บางครั้งการตั้งชื่อที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากการเชื่อมโยงแต่เดิมของชื่อเพลงอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากการเชื่อมโยงกับเนื้อเพลงหรือปัจจัยอื่นๆ อย่างเช่น ทำนอง AURELIA จากคำภาษาละตินมาจาก “ทอง” ได้รับชื่อนี้เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับ “เยรูซาเล็ม, ทองคำ” ทำนองนี้เป็นทำนองทั่วไปต่อมาถูกนำมาร้องกับเนื้อเพลง “รากฐานอันเดียวของคริสตจักร” ถึงแม้ว่าทำนอง AURELIA ที่ดูเหมือนว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับเล็กน้อยหรือแม้แทบจะไม่มีเกี่ยวข้องก็ตาม การจับคู่กันของทำนองนี้ และบทเพลง “รากฐานอันเดียวของคริสตจักร” ในปัจจุบัน ที่ได้แสดงออกถึงความเป็นดนตรีของบทเพลง

อัตราพยางค์ของเพลงนมัสการ (Hymnic meter)

อัตราพยางค์ของเพลงนมัสการใช้ในเพลงนมัสการ คือจำนวนพยางค์ในแต่ละบรรทัดของบท จะแสดงเป็นชุดตัวเลข คั่นด้วยจุด รูปแบบที่พบได้บ่อยในเพลงนมัสการคือ อัตราพยางค์ยาว (Long Meter: L.M.=8.8.8.8) และอัตราพยางค์สั้น (Short Meter: S.M.=6.6.8.6) อีกรูปแบบที่พบ

ได้บ่อยคือ อัตราพยางค์ทั่วไป (Common Meter: C.M=8.6.8.6.) แต่ก็มีกรรมผสมผสานอื่น ๆ มากมายและถูกนำมาใช้ในวรรณกรรมเพลงนมัสการ

เพลงนมัสการที่จำนวนพยางค์ต่อบรรทัดแตกต่างกันไปที่ไม่ปกติ (Irregular Meter หรือ Irr.) อย่างเช่น เพลง “ขอเชิญท่านผู้วางใจ” ข้อแรกใช้รูปแบบ 12.10.11 ข้อที่สองใช้ 6.9.10 ข้อที่สามใช้ 11.10.8 และข้อที่สี่ใช้ 11.8.11 คือจำนวนพยางค์ที่ไม่สม่ำเสมอ หากมีการกล่าวซ้ำในอัตราจังหวะของเพลงนมัสการใดๆ สามารถเพิ่มเป็นสองเท่า (แสดงด้วยตัวอักษร D) การซ้ำรูปแบบอัตราจังหวะของบรรทัดเปิดและทำให้บทยาวเป็นสองเท่า คือ 8.7.8.7.D (หรือ 8.7.8.7.8.7.8.7) ท่อนร้องรับและคอรัสโดยทั่วไปไม่นับรวมในการนับพยางค์ แต่แสดงโดยการเพิ่มคำว่า “ร้องรับ” (Refrain) ในการบ่งชี้อัตราจังหวะ

ข้อมูลของเนื้อเพลง

เพลงนมัสการเป็นส่วนหนึ่งของบทกวีที่เรียกว่า “เนื้อร้องบทกวี” (lyric poetry) ซึ่งพัฒนาเป็นเครื่องดนตรีกรีกโบราณ และเนื้อร้องที่เป็นบทกวีมาพร้อมกับพัฒนา ดังนั้นบทกวีได้ออกแบบมาเพื่อการร้องเพลง เพลงนมัสการมีลักษณะหลายอย่างที่คุ้นเคยจากบทกวีประเภทอื่นๆ เช่น บทกลอน บทกลอน บทร้อยกรอง และอุปกรรมเกี่ยวกับบทกวี ส่วนของข้อความเพลงนมัสการ ประกอบด้วยบรรทัดหรือประโยคเดียว (Verse) ที่จัดกลุ่มเข้าด้วยกันเป็นข้อ (Strophes) โดยแต่ละข้อจะร้องเป็นทำนองเดียวกัน จุดเริ่มต้นของแต่ละบรรทัดจะถูกทำเครื่องหมายด้วยอักษรตัวใหญ่ เพลงนมัสการที่มีท่อนร้องรับ โดยมีประโยคร้องซ้ำกับแต่ละข้อ (Stanza) และสรุปความคิดหรือเนื้อเพลงของ เรียกว่าคอรัส (Chorus) ที่คล้ายกับท่อนร้องรับ แต่สามารถแยกออกจากข้อต่างๆ ได้ และมักมีข้อความเพียงเล็กน้อยที่มีความสัมพันธ์กับข้อ

ข้อมูลของทำนองหรือแหล่งที่มาของเพลง

ผลงานที่สำคัญของการศึกษาและการใช้เพลงนมัสการในศตวรรษที่ 20 คือการตีพิมพ์คู่มือหรือตำราเพลงนมัสการใหม่ๆ ซึ่งคู่มือเหล่านี้มักจะให้ข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์และการอุทิศตนรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาและทำนองในแหล่งหนังสือเอาไว้ด้วย เช่น คู่มือ “การพิมพ์ฉบับประวัติศาสตร์” [*Hymn Ancient and Modern*] ของเพลงนมัสการฉบับโบราณและร่วมสมัย (1909) ได้รับการเรียกขานอย่างมากเพราะรวมเอางานเขียนของ ดับเบิลยู. เอช. ฟรีร์รี (W.H.Freere) ที่เพิ่มการพัฒนาเพลงนมัสการเข้าไปด้วยและ [*Historical Companion to Hymns Ancient and Modern*] การรวมเพลงนมัสการฉบับโบราณและร่วมสมัย (1962) เรียบเรียงโดย มูไรท์ ฟอรัส (Maurice Frost) ซึ่งมีการเก็บรวบรวมสิ่งที่คุณฟรีร์รีได้แนะนำเอาไว้เป็นจำนวนมากและได้เพิ่มรายละเอียดของตัวโน้ตและเนื้อหาและทำนองฉบับ 1950 เข้าไปอีกด้วย ทั้งนี้ได้มีการสรุปโน้ตสั้นๆ เพิ่มเข้าไปในฉบับอื่นๆ อีก ในปีต่อมาก็ได้มีการตีพิมพ์การเพิ่มเติมสิ่งที่รวบรวมเข้าไปอีกในเพลง

นมัสการฉบับโบราณและร่วมสมัย, เพลงนมัสการสำหรับปัจจุบัน [Hymn Ancient and Modern, Hymns for Today] ซึ่งมีคุณไซริล เทเลอร์ (Cyril Taylor) เป็นผู้เขียนการสรรเสริญเรื่องเพลงนมัสการสำหรับปัจจุบัน [Hymns for Today Discuss] (1984) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่ใช้ในเพลงแห่งการสรรเสริญของ คุณเพอร์ซี เดียร์เมอร์ (Song of Praise, Percy Dearmer) ที่ได้ผลิต *การสรรเสริญเพลงแห่งการสรรเสริญ* (Song of Praise Discuss, 1933) การรวมเพลงสรรเสริญสำหรับที่ประชุม (Companion to Congregational Praise, 1953) ซึ่งได้รับการเรียบเรียง โดยคุณ เค.แอล. พาร์รี (K.L.Parry) ซึ่งได้รับการบันทึกไว้ในดนตรี โดย คุณอีริก รุทเลย์ (Erik Routley) ในการรวมหนังสือเพลงนมัสการแบปติสต์ (Baptist Hymn Book Companion) ซึ่งเรียบเรียงโดยคุณ ฮักท์ มาร์ติน (Hugh Martin) และปรากฏขึ้นในปีเดียวกันกับเพลงนมัสการที่มีชื่อคล้ายกัน (1962) และการเป็นหัวข้อที่มีการแก้ไขใหม่ภายใต้การเรียบเรียงของคุณ อาร์ ดับเบิลยู ทอมสัน (R.W.Thomson)

ในส่วนของการปฏิรูปคริสตจักรให้มีความเป็นเอกภาพ ในปี 1991 ได้รวบรวมหัวข้อเรื่องการร้องเพลงและความชื่นชมยินดี A Companion to Rejoice and Sing (1999) ซึ่งเรียบเรียงโดยคุณดาวิด กูดอลล์ (David Goodall) และคุณเบอร์นาร์ด แมสเชย์ (Bernard Massey) ให้เป็นคู่มือเฉพาะสำหรับการออนไลน์เพื่อให้เป็นรูปแบบปัจจุบัน และไม่ได้เป็นการรวมเพลงนมัสการโดยทั่วไปเท่านั้น แต่เป็นการบอกเล่าถึงเพลงนมัสการภาษาอังกฤษแบบคลาสสิกเพื่อเสริมสร้างการนมัสการให้เข้มแข็ง ชื่อ 100 ปีของเพลงนมัสการภาษาอังกฤษ ปี 1906-2006 [100 years of the English Hymnal (2005) เรียบเรียงโดยคุณอลัน ลูฟท์ (Alan Luff) ซึ่งได้รับการมอบถวายมาจากนักวิชาการหลายๆ ท่าน

คู่มือเพลงนมัสการสำหรับคริสตจักร (Handbook to the Church Hymnal[1927]) เรียบเรียงโดยคุณเจมส์ มอฟแฟทท์ (James Moffatt) และคุณมิลลาร์ แพทริก (Millar Patrick) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อร้องและทำนอง และได้มีคนนำไปเสนอในการรวมรวมของคริสตจักรแห่งสกอตแลนด์ และยังมีกรบรรจุบทนำในเพลงนมัสการและดนตรีในแบบทั่วไปลงไปด้วย ซึ่งการตีพิมพ์ครั้งที่ 3 ของเพลงนมัสการคริสตจักรนี้ (The Church Hymn[1973]) ถูกขนานนามว่าเป็นคู่มือเพลงนมัสการคริสตจักร ครั้งที่สี่ใหม่ (Handbook to the Church Hymnal[1979]) โดยคุณจอห์น มอนเทียทท์ บาร์คเลย์ (John Monteith Barkley) และการรวบรวมเพลงนมัสการของคริสตจักร (Companion to Church Hymnal [2005]) โดยคุณเอ็ดเวิร์ด ดาร์ลิงตัน(Edward Darlington) และคุณดอนัลด์ ดาวิสสัน(Donald Davison) ก็เป็นคู่มือเล่มที่ 5 ของเพลงนมัสการคริสตจักรไอริส (Irish Church Hymnal[2000]) คุณดี.เอฟ.เมอร์เรย์ (D.F. Murrey) ได้รวบรวมเพลงสรรเสริญจากสดุดีเพลงนมัสการและเพลงด้านจิตวิญญาณ (A Companion to Rejoice! A Collection of Psalms, Hymns and Spiritual Songs [1987]) โดยให้ข้อมูลสารบัญแก่คริสตจักรเพรสไบทีเรียนแห่งออสเตรเลียด้วยการรวบรวมชื่อและปี และคุณเวสเลย์ มิลเกต (Wesley Milgate) เป็นบรรณาธิการของหนังสือเพลงนมัสการออสเตรเลีย (The Australia Hymn Book [1977]) ตีพิมพ์เพลงของ

ประชากรของพระเจ้า: การรวบรวมหนังสือเพลงนมัสการออสเตรเลีย / ด้วยเสียงเดียวในปี 1982 (Songs of the People of God: a Companion to The Australian Hymn Book/ With One Voice) ซึ่งเป็นเล่มที่สองนี้ได้รับความสำเร็จ ในปี 1985 และใช้เล่มตีพิมพ์ครั้งที่สองนี้เป็นพื้นฐานสำหรับเพลงที่รวบรวมสำหรับมิลเกตและดี อาร์ซี วูดเข้าด้วยกัน (Milgate and D'Arcy Wood's A Companion to Together in Song[2006]) และเขียนดนตรีประกอบจากฉบับปี 1999ให้กับหนังสือเพลงนมัสการออสเตรเลีย

การกล่าวถึงเป็นพิเศษสำหรับงานด้านการปรับปรุงเพลงนมัสการในอังกฤษ ซึ่งนอกเหนือจากผลงานที่เขามอบเพลงสรรเสริญให้กับที่ประชุมแล้ว คุณอีริก รุทเลย์ (Erik Routley) ยังได้เขียนและตีพิมพ์หนังสือเล่มอื่นๆ อีกเกือบ 50 เล่ม รวมถึง Panorama of Christian Hymnody (1979) และ The Music of Christian Hymns (1981) ซึ่งไม่มีผลงานใดแพร่หลายได้เท่ากับคุณรุทเลย์ และคุณจอห์น วิลสัน (John Wilson) ก็ได้สร้างงานที่มีความสำคัญทั้งด้านวิชาการแบบเดิมและในการสนับสนุนนักวิจัยและผู้เขียนเพลงนมัสการท่านอื่นๆ คุณเบอร์นาร์ด บราเลย์ (Bernard Barley:1924-2003) ได้ตีพิมพ์การศึกษาชีวประวัติที่สำคัญของผู้เขียนเพลงนมัสการชาวอังกฤษทั้งในประวัติศาสตร์และร่วมสมัยในเพลงนมัสการทั้งสามเล่มของเขา ในปี 1987,1989,1991 ท่ามกลางเรื่องเหล่านี้ คุณอลัน ลูฟท์ (Alan Luff: เกิด1928) ได้สำรวจการร้องเพลงในคริสตจักรต่างๆ ของรัฐเวลส์ใน เพลงนมัสการเวลส์และทำนองของพวกเขา (Welsh Hymns and Their Tunes:1990) และเพิ่มงานเขียนเข้าไป คุณดอนัลด์ ดาวี (Donald Davie: 1922-1955) ผู้ซึ่งสอนที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งทั้งในประเทศอังกฤษและอเมริกาได้แยกแยะบทกวี และวรรณกรรมที่มีการวิจารณ์ออกมาด้วยการผลิตการศึกษาที่สำคัญชื่อ เพลงนมัสการแห่งศตวรรษที่ 18 ในอังกฤษ (The Eighteenth Century Hymn in England: 1993) และอีกท่านหนึ่งที่เป็นนักวิจารณ์วรรณกรรมคือ คุณ เจ. อาร์. วัตสัน (J.R.Watson:เกิด 1934) ได้เขียนเล่มที่น่าเชื่อถือคือ เพลงนมัสการอังกฤษ: ประวัติศาสตร์และการศึกษาที่จำเป็น (The English Hymn: A Historical and Critical Study:1997) และเพิ่มคำอธิบายกวีนิพนธ์ของเพลงนมัสการ (An Annotated Anthology of Hymns:2002)

คุณโรบิน เอ. เลียเวอร์ (Robin A. Leaver: เกิด1939) และนิโคลัส เทมเปอร์เลย์ (Nicholas Temperley เกิด:1932) ซึ่งตอนนี้ทั้งคู่อาศัยอยู่ในอเมริกา ก็ได้สร้างผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะด้านการศึกษาเพลงนมัสการ โดยที่คุณเลียเวอร์ได้เขียนเพลงให้กับที่ประชุมรวมถึงงานเขียนเรื่องแคทเทอร์รีน วินเวอร์ท: อิทธิพลของเธอนำมาสู่เพลงนมัสการภาษาอังกฤษ (Catherine Winkworth: the Influence of Her Transitions on English Hymnody:1978) และเพลงสดุดีและเพลงจิตวิญญาณ:จันทระเพลงสดุดีหรือโคลง กลอน ฉันท กาศจากโคเวอร์เดทถึงยูเทนฮูฟว “Goostly Psalms and Spiritual Songs”: English and Dutch Metrical Psalms from Coverdate to Utenhove 1535-1566(1991) และดนตรีทางศาสนพิธีของลูเธอร์: หลักการและ

ความเกี่ยวข้อง (Luther's Liturgical Music: Principle and Implications: 2007) และคุณเทมเพอร์เลย์ยังได้เขียนเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาต่อดนตรีคริสตจักรของเขตปกครองคริสตจักรอังกฤษ (The Music of the English parish Church) (เล่มที่ 2 ปี 1979) และเพิ่มรายการจังหวะเพลงนมัสการให้มีความสำคัญมากขึ้น โดยตีพิมพ์ในเนื้อหาภาษาอังกฤษก่อนปี 1821 ชื่อสารบัญทำนองเพลงนมัสการ (The Hymn Tune Index: เล่ม 4 ปี 1998) สุดท้าย สิ่งที่ควรกล่าวถึงคือสมาคมเพลงนมัสการแห่งอังกฤษและไอร์แลนด์ ก่อตั้งในปี 1936 ซึ่งสมาคมมักมีการตีพิมพ์เรื่องต่างๆ อยู่เสมอและออกประกาศ (Bulletin) ซึ่งบรรจุข้อบังคับและบทวิจารณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน มุมมองด้านเพลงนมัสการทุกๆ 3 เดือน โดยผู้ศึกษาจะนำมากรอบความคิดของ คู่มือประกอบการศึกษาเพลงนมัสการมาศึกษาแหล่งที่มาและการประพันธ์ทำนองเพลงต่างๆ

2.2 ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

2.2.1 ความหมายของคริสต์ศาสนศาสตร์

สารบัญ บุญเกียรติ (2017) อธิบายว่า ศาสนศาสตร์ (Theology) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึงวิชาว่าด้วยศาสนาต่างๆ คำว่า Theology มาจากศัพท์ภาษากรีก 2 คำ คือ Θεός (เท-ออส) หมายถึง พระเจ้าหรือเทพเจ้า ที่มาจากความเชื่อของชาวกรีกที่เชื่อว่า มีพระเจ้าหลายองค์ และ λογός (ลอกอส) ที่หมายถึง ความคิดและเหตุผล ดังนั้น ศาสนศาสตร์ (Theology) จึงหมายถึงการคิดหาเหตุผลเกี่ยวกับพระเจ้าหรือเทพเจ้าสูงสุดตามที่มนุษย์ยึดถือ แต่เนื่องจากคริสเตียนไทยโดยเฉพาะคริสตจักรโปรเตสแตนต์คุ้นเคยกับคำว่าคริสต์ศาสนศาสตร์ เพราะใช้คำว่า “คริสต์” ช่วยขยายความของ “ศาสนศาสตร์” ถึงความเข้าใจการคิดหาเหตุผล ความพยายามของผู้เชื่อในการแสวงหาหลักคำสอน การดำเนินชีวิต และการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้าและเหมาะสมกับบริบทของตนเองที่อยู่บนรากฐานของคริสต์ศาสนา บนพื้นฐานความเชื่อในพระเจ้า ซึ่งจะส่งผลต่อชีวิตของเราตลอดจนถึงครอบครัว ชุมชน และสังคม สามารถกล่าวได้ว่า คริสต์ศาสนศาสตร์ คือสิ่งที่ผู้เชื่อได้พยายามหาคำตอบถึงสิ่งที่ตนได้เชื่อ ดำเนินชีวิต ทำพันธกิจรับใช้พระเจ้าอย่างสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า

คริสต์ศาสนศาสตร์ที่ดีควร 1. ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อของคริสเตียนที่มีความจริงของพระคัมภีร์ 2. การเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ หลักคำสอน และประสบการณ์ของผู้เชื่อคนอื่นๆ ที่พวกเขาอยู่ และ 3. เกี่ยวข้องกับบริบทจากการเข้าใจวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมสังคมของผู้เชื่อ การเรียนรู้ข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสารถึงความจริงของพระเจ้าอย่างถูกต้อง และชัดเจน

2.2.2 หลักการวิเคราะห์คริสต์ศาสนศาสตร์

เฮนรี เอ เวิร์คเลอร์ (2009) เขียนหนังสือ “หลักการตีความพระคัมภีร์” อธิบายถึงหลักการตีความว่าเป็นศาสตร์และเป็นศิลป์ของวิชาการตีความหมาย การตีความทั่วไปคือการศึกษา กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้กับพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ซึ่งมีความสำคัญในการศึกษาศาสนศาสตร์และเพื่อให้เข้าใจความหมายของพระคัมภีร์ตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้ การตีความเป็นการใช้ขั้นตอนต่างๆ ร่วมกันเพื่อช่วยให้ความหมายที่แท้จริงของผู้สื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยนำหลักการตีความพระคัมภีร์มาปรับใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงนมัสการและเบื้องหลังผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการนั้นๆ (น.38-39)

เนื่องด้วยบทเพลงนมัสการถูกประพันธ์ขึ้นโดยมีพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นพื้นฐานของการประพันธ์ การวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงจะช่วยให้เข้าใจศาสนศาสตร์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสาร

และจากการศึกษาวิเคราะห์ภูมิหลังประวัติศาสตร์ของผู้ประพันธ์เพลงจะยิ่งช่วยให้เข้าใจความเป็นมาของบทเพลงได้อย่างลึกซึ้ง โดยผู้วิจัยนำหลักการวิเคราะห์มาใช้ด้วยกัน 6 หลักการโดยเป็นกรอบแนวความคิดของการวิเคราะห์บทเพลงไทยนมัสการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์จากประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและบริบท การพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมในขณะที่ผู้ประพันธ์กำลังเขียน โดยการยึดจากความคิดดั้งเดิมของผู้ประพันธ์ สังเกตความจริงของประวัติศาสตร์ในช่วงเวลานั้น เพื่อที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายตามเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์ที่ต้องการจะสื่อได้อย่างถูกต้อง

2. การวิเคราะห์ทางโครงสร้างภาษา การพิจารณาถึงความเข้าใจความหมายของคำต่างๆ (Lexicology) และความสัมพันธ์ระหว่างกันของคำเหล่านั้น (Syntax) เพื่อที่จะช่วยให้เข้าใจถึงความหมายที่ผู้ประพันธ์ได้แสดงออกอย่างถูกต้องที่สุด

3. การวิเคราะห์เชิงศาสนศาสตร์ การพิจารณาถึงระดับของศาสนศาสตร์ในขณะที่ผู้ประพันธ์ได้รับการสำแดงจากพระเจ้า ความหมายของพระคำ เนื้อเพลงตอนนี้ในความคิดของผู้ประพันธ์ที่ได้รับในเวลาอัน อาจมีการศึกษาจากบทเพลงอื่นๆ ของผู้ประพันธ์ที่ได้ประพันธ์ไว้หลายบทเพลงนำมาวิเคราะห์ถึงที่มาและที่ไปที่อาจเกี่ยวข้องกัน

4. การวิเคราะห์จากลักษณะวรรณกรรม การพิจารณาถึงรูปแบบทางวรรณกรรมที่ปรากฏในบทเพลงที่อาจจะมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การเล่าเรื่องทางประวัติศาสตร์ ร้อยกรอง หลักข้อเชื่อ และการเขียนแบบวิวิธธรรม (Apocalyptic) โดยการเขียนแต่ละแบบจะมีวิธีการสื่อความหมาย มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบกับผู้วิเคราะห์บทเพลงท่านอื่นๆ การพิจารณาถึงการเปรียบเทียบการวิเคราะห์จากความหมายขั้นต้นที่ได้จาก 4 ขั้นตอนแรก กับผลการวิเคราะห์ของท่านอื่นๆ

6. การประยุกต์ใช้ การพิจารณาถึงความหมายของบทเพลงนมัสการนั้น ส่งผลต่อผู้ฟังในช่วงสมัยนั้นให้มาเป็นความหมายที่มีผลต่อผู้ฟังต่างสมัย ต่างวัฒนธรรมโดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงความจริงทางศาสนศาสตร์และความหมายที่แท้จริงของผู้พันธ์ โดยวิเคราะห์บนพื้นฐานพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ และจากบริบทปัจจุบัน

2.2.3 เพลงนมัสการกับคริสต์ศาสนศาสตร์

เพลงนมัสการมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตคริสเตียนส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อพระเจ้า และทรงพลังต่อความเชื่อในชีวิตของคริสเตียน เพลงนมัสการที่แสดงออกถึงคริสต์ศาสนศาสตร์แสดงให้เห็นถึงความเชื่อและความรู้ความเข้าใจในหลักคำสอนของข้อพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาการวิเคราะห์แนวดนตรีด้านอื่นๆ ทำให้พบว่า ดนตรีแต่ละแนวดนตรีนั้นต่างมีเรื่องราวที่ชัดเจนอยู่ในตัวของบทเพลงเอง และยิ่งกว่านั้นการสื่อสารในเนื้อหาของแต่ละเพลงต่างส่งผลต่อผู้ที่ได้ยิน ได้ฟังทั้งด้านความคิด และการประพฤติตน อย่างเช่น

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างสรรค์ของศิลปินเพลงแนวดนตรีโปรเกรสซีฟร็อก” ของ นันทสิทธิ์ กิตติวรากุล (2544) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีแนวโปรเกรสซีฟร็อกกับเหตุการณ์ทางสังคมและการเมือง ว่าเป็นดนตรีที่เกิดจากวัฒนธรรมต่อต้านของกลุ่มขบวนการใต้ดินที่เคลื่อนไหวในยุโรปของประเทศอังกฤษ จากการต่อสู้ดิ้นรนของกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มโดยมีสังคมนักศึกษา นักร้อง นักดนตรีมีส่วนให้เกิดการสื่อสารไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าดนตรีมีอิทธิพล โดยเฉพาะความสำคัญของเนื้อร้อง การร้องด้วยอารมณ์และความรู้สึก ในขณะที่เพลงเสียงร้องซึ่งส่งผลต่อผู้ฟังอย่างมาก แม้ว่าผู้คนในสังคมอาจมีมุมมองความซาบซึ้งในบทเพลงแตกต่างกัน แต่ทำให้เห็นได้ว่าความจริงของเรื่องราวในเนื้อเพลงที่ผู้เขียนเนื้อร้องนั้นผู้ฟังและร้องก็ต่างเข้าใจเจตนารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารทั้งในช่วงเวลานั้นและในช่วงอีกหลายสมัยต่อมาไม่เปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยเห็นความเหมือนการเชื่อมโยงเรื่องราวในบทเพลง และชีวิตของผู้แต่งเพลงในการเข้าใจเรื่องราวที่บทเพลงต้องการจะสื่ออย่างถูกต้องได้นั้น ควรกลับไปดูข้อมูลของผู้แต่งเพลงว่ามีเหตุการณ์สำคัญอะไรบ้างที่ทำให้ผู้แต่งได้แต่งเพลงนั้น เพลงนมัสการแต่งมาจากประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวและความเชื่อทางศาสนศาสตร์ของผู้แต่งเพลงที่ล้วนแล้วแต่เกิดเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างมากระหว่างผู้แต่งเพลงกับพระเจ้าจึงได้ถ่ายทอดออกมา แม้ว่าบทเพลงจะถูกนำมาร้องในช่วงยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป แต่สามารถรับรู้ได้ถึงเจตนารมณ์ของช่วงเวลานั้นๆ และความหมายของเพลงก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปแม้จะฟังในช่วงยุคของปัจจุบัน

สันติภาพ วิริโยทัย (2561) กล่าวว่า “การร้องเพลงนมัสการของคริสเตียนมีความลึกซึ้งของเนื้อเพลงมากกว่าความสุนทรีย์และอารมณ์ความรู้สึก ช่วยนำจิตวิญญาณสื่อไปถึงพระเจ้าในการอธิษฐาน และการสอนศาสนศาสตร์แก่สมาชิกในคริสตจักร” (น. 133)

Kenneth W. Osbeck (1990) กล่าวว่า “เพลงนมัสการ จึงตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยการสรรเสริญ อธิษฐาน และรัก ให้กับผู้ที่ไม่เชื่อได้เห็นถึงความชื่นชมยินดีของผู้เชื่อ และในขณะที่ผู้เชื่อทำนั้นก็จะได้เห็นความอัศจรรย์ใจในความสง่างามและอำนาจของพระเจ้า ที่ช่วยให้มีชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและชัยชนะของการดำเนินชีวิตคริสเตียน” (น. 7)

William J. Reynolds (2010) กล่าวว่า เพลงนมัสการ เป็นสิ่งที่ทรงพลังในความเชื่อของคริสเตียน อาจจะถูกกล่าวว่าเป็นพระคัมภีร์เล่มที่สอง ที่ช่วยในการพัฒนาความเชื่อของคริสเตียน สำหรับการสอนคริสต์ศาสนศาสตร์ ได้เป็นที่ยอมรับในช่วงต้นของประวัติศาสตร์ของคริสตจักร และมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการถกเถียงเรื่องของทฤษฎีต่างๆ ไม่ว่าจะป็นข้อพิพาทของคริสตจักร ในช่วงศตวรรษที่ 4 เรื่องทฤษฎีธรรมชาติของความรอด ในศตวรรษที่ 18 และการพูดถึงธรรมชาติของคริสตจักรในศตวรรษที่ 19 เป็นต้น

เพลงนมัสการได้แสดงออกถึงคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ผู้เชื่อในคริสต์ศาสนา จำเป็นจะต้องมีพื้นฐานที่เข้มแข็งและมั่นคง เพราะหลักของข้อพระคัมภีร์ที่ถูกต่อจะสะท้อน ให้เห็นถึงคำสอนของกลุ่มคนที่ร้องเพลง และยังมีปัจจัยหลายอย่างที่ยรวมกันเพื่อให้เพลงนมัสการได้เข้าถึงความสำคัญ ของคริสต์ศาสนศาสตร์ อย่างเช่น

1. เพลงนมัสการได้มีการรวบรวมแนวคิดในเรื่องศาสนศาสตร์ที่ลึกซึ้งทางด้านอำนาจ ทางอารมณ์ของบทเพลง และบทกวี เนื่องจากคนส่วนใหญ่จะจดจำความคิดและเหตุการณ์ได้ดี เมื่อมีการเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางอารมณ์นั้นๆ
2. เพลงนมัสการมักจะอยู่ในรูปแบบที่น่าจดจำเพราะมีโครงสร้างของ อัตราพยางค์ของเพลงนมัสการ, จังหวะ, บทกวี หรือโครงท่อนที่กล่าวซ้ำ มีคุณสมบัติอื่นๆ ที่ช่วยให้ง่ายต่อการจดจำของคำและแนวคิดที่ร้องเพลง
3. เพลงนมัสการได้มีการใส่ความคิดเรื่องศาสนศาสตร์อย่างลึกซึ้ง อยู่ในรูปแบบของฟอร์มสั้นๆ ที่ง่ายต่อการเข้าใจและการจดจำ สามารถติดตาม และเข้าถึงได้ง่าย เป็นการช่วยเพิ่มความเข้มแข็งในความเชื่อของแต่ละบุคคลให้มีความรู้สึก โดยเพลงนมัสการมักจะเปรียบเหมือนกับคำพังเพยหรือคำพูดที่แหลมคม และรวมถึงหลักข้อเชื่อด้วย
4. การร้องเพลงนมัสการมักจะมีการเรียกร้องสำหรับการมีส่วนร่วมที่ช่วยกระตือรือร้นในส่วนของ การชุมนุมกัน เมื่อมีการเรียนรู้ร่วมกันในบทเรียนนั้นๆ ก็จะถูกเก็บไว้ต่อไป
5. เพลงนมัสการมีการร้องซ้ำอยู่บ่อยครั้ง แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย คนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจที่จะร้องเพลงนั้นซ้ำๆ กันในทุกเดือน หรืออาจจะมากกว่านั้น แต่จะไม่ชอบที่จะฟังการเทศนาเรื่อง เดิมจากที่เคยฟังมาแล้ว
6. เพลงนมัสการจะมีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ผ่านมา ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในการเชื่อมกันระหว่างเพลงนมัสการกับเหตุการณ์ในอดีต อาจจะทำมาสู่ความคิดที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกใหม่หรือความเข้าใจในเรื่องของความเชื่อ ในมุมมองใหม่ๆ” (น. XVII-XVIII)

จากบทความ เรื่อง “การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์” ของ ชนนภรณ์ ใจเสาร์ดี, สุกุณี เกรียงชัยพร และสันติภาพ วิริโยทัย (2560) กล่าวว่า “เนื้อเพลงโดยภาพรวมมีเนื้อหาที่เป็นลักษณะอัตนัย (Subjective) มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์การส่วนบุคคลที่มีต่อพระเจ้า จึงพบเห็นการใช้สรรพนามบุคคลที่หนึ่งอยู่บ่อยครั้งในเนื้อเพลง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นไปที่หลักคริสต์ศาสนศาสตร์และคำสอนเพียงเรื่องเดียว โดยมีท่อนร้องรับช่วยเสริมในการสรุปแนวคิดด้านศาสนศาสตร์หรือคำสอนที่อยู่ในข้อของเนื้อเพลง” ซึ่งข้อความดังกล่าว เป็นการกล่าวถึงเพลง Sunday School ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายบทเพลงที่อยู่ในเพลงไทยนมัสการ เป็นรากฐานของเพลง Gospel Songs และเพลงคริสเตียนร่วมสมัยในยุคต่อมา ซึ่งไม่ได้หมายถึงเพลงนมัสการทั้งหมด

แพรงค์ มัวร์ (2008) เขียนหนังสือ “ศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวัน” กล่าวว่า “เครื่องหมายหนึ่งของคริสตศาสนานับตั้งแต่ในช่วงเวลาของคริสตจักรยุคแรกมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่การกล่าวอ้างถึงความจริงของพระเจ้าซึ่งถือว่าเป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ ไม่ใช่แค่ความจริงธรรมดาทั่วไปความเชื่อของคริสเตียนไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดที่ดีกว่าซึ่งมีความสำคัญเทียบเท่ากับแนวคิดอื่นๆ คริสตศาสนายืนยันว่าพระเจ้าทรงตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการดำรงอยู่ของมนุษย์ ข้าพเจ้าเป็นใคร ข้าพเจ้ามาจากไหนข้าพเจ้าอยู่ในโลกด้วยเหตุผลใด ชีวิตของข้าพเจ้ามีความหมายอย่างไร ข้าพเจ้ากำลังจะไปไหน คำถามเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ การสร้างมิตรภาพที่สำคัญกับพระเจ้าในที่สุด ผู้เชื่อคริสตชนในทุกยุคทุกสมัยต่างก็หิวกระหายที่จะรู้จักกับพระองค์มากยิ่งขึ้น” (น. 9)

ดังนั้น ผู้วิจัยมองเห็นความสำคัญของคริสต์ศาสนศาสตร์ที่อยู่ในเพลงนมัสการ ซึ่งผู้ที่ประพันธ์เพลงนมัสการในแต่ละเพลง ได้อ้างอิงถึงพระคัมภีร์เพื่อเป็นข้อมูล เป็นแรงบันดาลใจในความเชื่อของแต่ละท่านโดยมีรากฐานของพระคัมภีร์ ปรากฏในของแต่ละบทที่ทำให้ทราบถึงความจริงของคริสต์ศาสนศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของแต่ละบทเพลงนั้น โดยผ่านทางประสบการณ์ชีวิตที่มีกับพระเจ้าโดยตรง เป็นการทำให้มองเห็นถึง หลักศาสนศาสตร์ และหลักข้อเชื่อของชีวิตผู้ที่แต่งบทเพลงออกมา เพื่อให้ผู้ที่ได้ฟัง ได้ยิน และได้ร้องบทเพลงนั้น สัมผัสได้ถึงความเชื่อของผู้ที่แต่งเพลงกับพระเจ้าผ่านทางบทเพลงนั้น

แพรงค์ มัวร์ (2008) ระบุศาสนศาสตร์ที่พบในเพลงนมัสการจากหนังสือ “ศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวัน” ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลงไปนมัสการ ดังนี้

1. **พระเจ้า** การกล่าวถึงเรื่อง พระเจ้าทรงดำรงพระชนม์อยู่, การสถิตอยู่ในโลกและการสถิตอยู่นอโลกของพระเจ้า, พระลักษณะของพระเจ้า, ตริเอกภาพ, การทรงสร้าง, การจัดเตรียมล่วงหน้าของพระเจ้า และทวดสวรรค์

2. **การเปิดเผยตนเองของพระเจ้า** การกล่าวถึงเรื่อง การสำแดงทั่วไป, การสำแดงพิเศษ, การคล้อยของพระคัมภีร์ และสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์
3. **ความชั่วร้าย** การกล่าวถึงเรื่อง ซาตานวิญญาณชั่ว และปัญหาเรื่องความชั่วร้าย
4. **มนุษย์** การกล่าวถึงเรื่อง ต้นกำเนิดของมนุษย์, พระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์, และธรรมชาติของมนุษย์
5. **ความบาป** การกล่าวถึงเรื่อง ความบาปดั้งเดิม, ความบาป, ผลลัพธ์ของความบาป และความชั่วร้ายอย่างเป็นระบบ
6. **พระเยซูคริสต์** การกล่าวถึงเรื่อง การปฏิสนธิในหญิงพรหมจารี, ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์, ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์
7. **ความรอด** การกล่าวถึงเรื่อง การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์, พระคุณล่องหน้า, การกลับใจใหม่, ความเชื่อนำไปสู่ความรอด, การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม, การถูกสร้างขึ้นมาใหม่, การเป็นพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์, การชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, การจำเริญขึ้นในพระคุณ และการลิขิตไว้ล่วงหน้า
8. **ชีวิตคริสเตียน** การกล่าวถึงเรื่อง คริสตจักร, พิธีบัพติศมา, พิธีมหาสนิท, เครื่องหมายแห่งพระคุณ, การอธิษฐาน และจริยธรรมคริสเตียน
9. **สิ่งสุดท้าย** การกล่าวถึงเรื่อง การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์, ทศณะต่างๆ เกี่ยวกับความทุกข์ยากลำบากและยุคพันปี, การพิพากษาครั้งสุดท้าย, สวรรค์, นรก และความเป็นนิรันดร์กาล (แฟรงค์ มัวร์, 2008 น.5-7)

พิษณุ อรรถภิญญ์. (2001) กล่าวว่า ดนตรีทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงหรือการบรรเลงต่างล้วนเป็นภาษาของจิตใจและความรู้สึกทางอารมณ์ เป็นภาษาของจิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่มนุษย์ เพื่อให้มนุษย์สามารถติดต่อและสัมผัสกับพระเจ้าได้ ไม่มีอะไรที่ดีไปกว่าการร้องเพลงและการบรรเลงที่จะช่วยให้สัมผัสถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นการที่มนุษย์จะได้นำเอาความจริงขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ภายในพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือคำสอนต่างๆ นำมาเป็นบทเพลงที่ใช้สำหรับการร้อง และการสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ตามอย่างมาตรฐานของการนมัสการที่พระเยซูคริสต์ได้กำชับเอาไว้ และจากการศึกษาของ ภารดา โรจนสุพจน์ (2555) เรื่อง “สารัตถะดนตรีในพระคริสตธรรมคัมภีร์” พบว่า บทเพลงนมัสการมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลและกลุ่มบุคคลมากมาย และยังเกี่ยวข้องกับบรรดาสรรพสิ่งสรรพสัตว์ที่พระเจ้าทรงสร้าง ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกเรื่องของลักษณะ รูปแบบของเพลงร้อง จุดประสงค์ของการร้องเพลง ลักษณะท่าทีของการร้องเพลง รวมถึงวิธีการเล่นเครื่องดนตรีที่ปรากฏเป็นธรรมเนียมประเพณีพิธีกรรมของชนชาติอิสราเอลไว้มากมาย และที่สำคัญเนื้อร้องของบทเพลง เป็นวรรณกรรมที่สื่อถึงความหมาย

ความเข้าใจ ความเชื่อ ความหวัง ความชื่นชมยินดี ความอบอุ่นใจ ความอímเอมใจ และความสัต์ยัซื่อ ในความรักมั่นคงของพระเจ้า ทำให้คริสเตียนใช้บทเพลงเพื่อการสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเจ้า เป็นเสมือนลมหายใจเข้าออกของชีวิตของคริสเตียนและคริสตจักร

ตัวอย่างของนักแต่งเพลงศาสนาที่ได้นำเอาคริสต์ศาสนศาสตร์มาผสมผสานกับประสบการณ์ชีวิตของตนเอง กลั่นกรองออกมาเป็นบทเพลงสำหรับนมัสการและสรรเสริญพระเจ้า เช่น เพลงไทย นมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 บทที่ 32 เพลง “โลกนี้ของพระบิดา” (This is my Father’s world) ผู้ประพันธ์คือ ศาสนาจารย์ มัลธบี ดาเวนพอร์ท แบ็บค็อก (Maltbie Davenport Babcock) ได้ใช้ทำนองเพลงที่ชื่อว่า Terra Beata แปลว่า อวยพรโลก ผู้แต่งทำนองคือ แฟรงกลีน ลอว์เรนซ์ เซฟเพิร์ด (Franklin Lawrence Sheppard) เป็นบทเพลงที่ได้ถ่ายทอดถึง ความจริงของพระเจ้าจากธรรมชาติ คือการทรงสร้าง การอัศจรรย์ ความซื่อสัตย์ การครอบครอง และการพิพากษา เรียกว่า เพลงโลกจักรวาล (The Music of the Spheres) เป็นต้น

2.3 บทบาทและความสำคัญของเพลงนมัสการและการใช้เพลงนมัสการ

ในการนมัสการในคริสตจักร

2.3.1 บทบาทของเพลงนมัสการในงานพันธกิจต่างๆ

ตามหลักแล้วคริสตจักรมักกล่าวถึง 5 รูปแบบคือ การนมัสการ การประกาศ การศึกษา การทำพันธกิจและการสามัคคีธรรม ซึ่งเพลงนมัสการก็มีแสดงบทบาทในรูปแบบเหล่านี้

การนมัสการ โดยปกติมักคิดว่าเพลงนมัสการมีบทบาทหลักในการนมัสการ ซึ่งเป็นการที่พระเจ้าทรงตรัสกับคน และคนพูดกับพระเจ้า หรือคนพูดกับคนด้วยกันเอง ผ่านทางเพลงนมัสการ

เพลงนมัสการควรได้รับการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงสำหรับรูปแบบต่างๆ ในการนมัสการ ซึ่งแต่ละบรรทัดของเพลงนมัสการนั้นมักจะแสดงถึงบทบาทการสื่อสารในการนมัสการ ถ้าเพลงนมัสการนั้นเป็นการจงใจเปิดเผยของพระเจื่อก็จะมีข้อความเกี่ยวกับการให้อภัย หรือการถูกเรียกให้รับใช้ ซึ่งเป็นการสื่อสารที่พระเจ้าต้องการเปิดเผยกับมนุษย์ “ผู้วางใจในพระเจื่ามีรากฐานอันมั่นคง” ข้อ 2-5 เพลงนมัสการนี้มีเป้าหมายที่จะสอนเกี่ยวกับการกระทำและพระลักษณะของพระเจ้า หรือเพื่อแสดงถึงความรักหรือการเตือนสติแก่คนอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นการสื่อสารระหว่างคนกับคน “God moves in a mysterious way” และมนุษย์ตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยการ สรรเสริญ เทิดทูน สาราภาพ ขอบพระคุณ การอ้อนวอนหรือการอุทิศตน ซึ่งเป็นการเรียกสำหรับมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าต่อ

บรรทัดของการสื่อสาร เช่น “เมื่อข้าฯนึกถึงองค์พระเยซู” ในเพลงนมัสการบางเพลง ก็จะมีบรรทัดที่สื่อสารจากมนุษย์ถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิต เช่น “All creatures of our God and King”

บางเพลงก็บรรจุการสื่อสารที่มากกว่าหนึ่งบรรทัดและถูกใช้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมต่อในการนมัสการ ตัวอย่างเช่น “เชิญประชามาสาธุการ” ซึ่งสามบรรทัดแรกยังคงกล่าวถึงการสื่อสารระหว่างคนกับคน และบรรทัดที่สี่พูดถึงคนกับพระเจ้า ซึ่งเพลงก็ขยับจากการเปิดเผยและการของพระคุณไปสู่การอ้อนวอน

เพลงนมัสการยังสามารถใช้เป็นองค์ประกอบในสถานนมัสการอื่นอีกด้วย ตัวอย่างเช่น หลายคริสตจักรมักใช้การพูดอธิษฐานหรือการท่องจำ แต่บางเพลงก็ยกให้การอธิษฐานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เช่น “O God of earth and altar” ซึ่งอาจใช้ทั้งเพลงหรือบางส่วนก็ได้ เพื่อนำประชากรเข้าสู่การนมัสการ ,การตอบสนองด้วยการอ่านพระคัมภีร์, การใช้เพลงที่ร้องโต้ตอบกัน และใช้วรรณกรรมแบบคำคม/บทกวีสั้นๆ ที่มักจะมีการเสียดสีหรือมีคำคมในตอนจบ

การประกาศ นอกเหนือจากประโยชน์ในการนมัสการแล้ว เพลงนมัสการยังสามารถนำพระกิตติคุณของคริสเตียนไปยังคนที่ยังไม่ได้กลับใจรับเชื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการพูดถึงถ้อยคำของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่ไม่เชื่อและยังให้ความหมายแก่พวกเขาเพื่อจะสามารถตอบสนองต่อพระกิตติคุณได้อีกด้วย บางทีถ้อยคำเหล่านี้อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของคำพยานชีวิตคริสเตียน เช่น “What wondrous love is this” โดยเฉพาะข้อที่ 2) ขณะที่รูปแบบดนตรีที่เลือกสำหรับการประกาศก็มักสะท้อนถึงความนิยม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องบันทึก นั่นก็คือ ถ้อยคำแห่งการทรงไถ่ซึ่งเป็นสิ่งสูงส่งมักถูกบรรจุไว้ในเนื้อหาเพลงนมัสการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการประกาศ

การศึกษา คุณค่าของเพลงนมัสการเพื่อการสอนหลักข้อเชื่อคริสเตียนนั้นเคยกล่าวถึงมาก่อนแล้ว ซึ่งเพลงนมัสการนั้นใช้สำหรับการสอนรวีวารศึกษาในคริสตจักรและการศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้านได้เป็นอย่างดี และที่อื่นๆเพื่อสนับสนุนการศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์อีกด้วย คุณค่าของเพลงนมัสการคือการเป็นเครื่องมือในการนมัสการด้วยตัวของมันเองซึ่งไม่ควรถูกมองข้ามเลย

สิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับเพลงนมัสการคือการท่องจำเพลง ซึ่งเป็นรูปแบบองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรการศึกษาในโปรแกรมดนตรีเด็กของคริสตจักร ซึ่งนอกเหนือจากการสอนเด็กเกี่ยวกับมาตรฐานของเพลงนมัสการแล้วพวกเขายังจำเป็นต้องรู้ว่าพวกเขาเจริญเติบโตขึ้นในความเชื่อด้วย นอกจากนี้การร้องเพลงประสานเสียงเด็กสามารถนำมาใช้ในการแนะนำเพลงนมัสการใหม่ให้กับที่ประชุมได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

พันธกิจ เพลงนมัสการอาจช่วยเติมเต็มทั้งรูปแบบในการทำพันธกิจคริสเตียน หรือทำชวนผู้คนให้มีส่วนร่วมทำและรับใช้ในพันธกิจซึ่งเป็นเหมือนพาหนะสำหรับการทำพันธกิจด้วยตัวของมันเอง ตัวอย่างเช่น “There’s a spirit in the air” เตือนผู้เชื่อว่ายังมีเด็กที่ต้องการอาหารและคนไร้บ้านที่ต้องการที่พักอาศัย ซึ่งเป็นพาหนะในการทำพันธกิจ และเพลงนมัสการก็ช่วยให้มีทางออกสำหรับความชื่นชมยินดีด้วย เช่น “To God be the glory” เพื่อปลอบโยนและสร้างความมั่นใจ

ในช่วงที่มีความวิตกกังวลหรือสูญเสีย “If you will only let God guide you” ในช่วงเวลาวิกฤต เพลงนมัสการก็มักจะเข้ามาในใจเพื่อค้ำจุนจิตวิญญาณและอารมณ์ และคำพยานมากมายก็ยังได้รับ พลังจากเพลงนมัสการที่แตะต้องผู้ที่เจ็บปวดจากสภาพปัญหาด้านจิตใจและเมื่อพวกเขาประสบกับความล้มเหลวด้วยเหมือนกัน

การสามัคคีธรรม เนื้อหาเพลงของที่ประชุมหลาย ๆ แห่ง มักเกี่ยวข้องกับสามัคคีธรรมซึ่งเป็นประสบการณ์ด้านความเชื่อของแต่ละคน เช่น “Christian hearts, in love united” เตือนผู้เชื่อว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายพระคริสต์ ซึ่งเป็นเอกภาพทางวิญญาณที่สำคัญและมีเป้าหมาย เช่น “ด้วยว่าพระองค์ทรงอวยพรผู้ชอบธรรม” เป็นความชื่นชมยินดีในชุมชนของผู้เชื่อทุกรุ่นอายุ แม้ว่าบางครั้งเนื้อร้องจะไม่ได้กล่าวถึงการสามัคคีธรรมของคริสเตียนโดยตรง แต่การร้องเพลงร่วมกันก็เป็นการแสดงออกถึงความเป็นอันหนึ่งเดียวกัน

2.3.2 การใช้เพลงนมัสการในการนมัสการในคริสตจักร

จากบทความของ William Lock ในหนังสือ “The Worshiping Church Worship Leaders’ Edition” (1990) กล่าวว่า เพลงนมัสการเป็นเพลงที่เป็นการกระทำอย่างมีเป้าหมายในตัวของมันเอง เช่นเดียวกับการกระทำในการนมัสการที่มีความหมายในการสำแดงความเชื่อ ดังนั้น ผู้นำและผู้เตรียมการนมัสการจะต้องรู้จักทั้งเพลงนมัสการและพระคัมภีร์เป็นอย่างดี เพื่อใช้อย่างมีประสิทธิภาพแก่ชีวิตของคริสตจักร เพลงนมัสการบทใหม่ทุกบทจะมีรูปแบบที่รักษาไว้ซึ่งมรดกทางจิตวิญญาณของคริสตจักรสากลที่มีการเฉลิมฉลองทั้งในอดีตและอนาคต ขณะเดียวกันเพลงนมัสการ ในปัจจุบันก็มีหลากหลายรูปแบบเพื่อช่วยให้ผู้นำและผู้เตรียมการนมัสการทำงานได้ง่ายขึ้น

ความสำคัญของการร้องในคริสตจักร

เป้าหมายการร้องเพลงนมัสการของสมาชิกที่มีชีวิตชีวาและกระตือรือร้นนั้น ผู้นำแต่ละคริสตจักรจะต้องให้ความสำคัญให้กับเพลงของคริสตจักรเป็นอันดับแรกดังที่ Robert H. Mitchell กล่าวไว้ว่า “พันธสัญญาใหม่ไม่ใช่สิ่งสำคัญของการร้องเพลงทั่วไปของผู้ที่เชื่อ หากแต่เป็นการเข้าใจเกี่ยวกับการพิจารณาว่าดนตรีในคริสตจักรควรเริ่มต้นมาจากการร้องด้วยเพลงของชุมชนเอง และหากสิ่งนี้ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจังแล้ว นั่นหมายความว่านักดนตรีคริสตจักรทั้งหมดก็ควรจะเป็นเครื่องมือและเสริมสร้างการร้องเพลงของทุกคน ไม่มีสิ่งใดใหญ่ไปกว่าการหนุนใจ การสอนและให้คนของพระเจ้า ‘ร้องสรรเสริญในคริสตจักร’ การร้องเพลงสรรเสริญนั้นเน้นที่พระเจ้าเพียงผู้เดียว ไม่มีผู้ฟังยกเว้นพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้นเป้าหมายอันดับแรกจึงไม่ใช่สิ่งที่เป็นดนตรีหากแต่เป็น

จิตวิญญาณ คริสตจักรกลายเป็นองค์กรที่รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณด้วยการกระทำที่ร่วมกัน
ของใจเดียว ความคิดเดียวและเสียงเดียวเท่านั้น

เพลงนมัสการไม่ใช่การรวบรวมสมบัติที่เป็นบทประพันธ์ของนักเขียนเพลงนมัสการ
หรือหนังสือเพลงประสานเสียงหลายๆ คนเท่านั้น แต่เป็นคู่มือสำหรับคริสเตียนในการสรรเสริญ
ประกาศและอธิษฐาน เพลงนมัสการจึงเป็นเหมือนดนตรีพื้นบ้านของคริสตจักรที่พูดอย่างลึกซึ้ง
กับคริสเตียนทุกคน ซึ่งเพลงนมัสการเป็นสิ่งสำคัญเพียงอย่างเดียวของดนตรีคริสตจักร และเป็นหนึ่ง
ในรูปแบบที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่ผู้เชื่อทุกคนที่เชื่อฟังและตอบสนองต่อพระบัญชาของพระเจ้า :
“ท่านผู้จงรักภักดีต่อพระยาห์เวห์เอ๋ย จงร้องเพลงสดุดีพระองค์ ยกย่องพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์
(สดุดี 30:4)”

การใช้เพลงนมัสการในวัตถุประสงค์ต่างๆ

ในบทสนทนาของการนมัสการแสดงออกมาทางเพลงนมัสการนั้น รวมถึงการที่
คริสตจักรกล่าวถึงพระเจ้า เช่น เพลงแห่งการสรรเสริญ เพลงแห่งการอธิษฐานสารภาพบาป เพลงร้อง
อ้อนวอน และเพลงที่ร้องเพื่ออุทิศและมอบชีวิต อีกด้านหนึ่งเพลงนมัสการในทุกรูปแบบ ล้วนมีความ
ซาบซึ้งและน่าประทับใจซึ่งกล่าวถึงความจริงแห่งพระวจนะ และเป็นสื่อที่พระเจ้าใช้เพื่อเปิดเผยการ
ทรงไถ่ของพระองค์ เช่นมาร์ติน ลูเธอร์ ได้นำเนื้อร้องซึ่งมีพื้นฐานมาจากพระธรรมสดุดี บทที่ 46
“A Mighty Fortress Is Our God” และยังเป็นบทสดุดีแห่งการปลอบประโลมและหนุนใจ และเป็น
เพลงนมัสการในการประกาศ และเพลงสรรเสริญ ซึ่งใช้เพื่อแสดงถึงความจริงของพระเจ้าต่อผู้ที่
ร้องเพลงเหล่านี้

แท้จริงแล้วทั้งเพลงนมัสการที่มีการแสดงความหมาย และไม่แสดง เป็นการ
ประชาสัมพันธ์ชุมชนคริสเตียน เช่น “เราเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร บังเกิดโดยพระ
วิญญาณ และก่อตั้งด้วยพระคำ” เนื้อหาเหล่านี้ล้วนทำให้คนให้มีการสร้างสาวกอย่างเหมาะสม ซึ่งอยู่
ภายใต้การ “สำแดง” ของเพลงนมัสการ นอกจากนี้เพลงเหล่านี้ ยังมีตัวเลือกอีกมากมายสำหรับ
กิจกรรมกลุ่มต่างๆ ของคริสตจักร และก็ยังเป็นเครื่องมือภายนอกของคริสตจักร และมักใช้เพื่อการ
นมัสการส่วนบุคคลตามความเหมาะสม Robert E. Webber แนะนำไว้ในหนังสือ Book of Family
Prayer ว่าควรร้องเพลงนมัสการเมื่อสมาชิกทั้งหมดมาร่วมกันทำพิธีสั้นๆ ในทางศาสนา

ความหมายที่ต้องการสื่อของเพลงนมัสการ

การนมัสการของคริสตจักร: เพลงนมัสการ คือการออกแบบที่ควบคู่ไปกับพระคัมภีร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของคริสตจักรในการนมัสการ ด้านการประกาศข่าวประเสริฐ ด้านคริสเตียนศึกษา ด้านการทำพันธกิจ และด้านการสามัคคีธรรม ซึ่งหาบรรจุนี้อาหาที่เกี่ยวข้องกับวันอาทิตย์คริสเตียนตลอดทั้งปีเข้าไป โดยมีดัชนีหลักซึ่งบรรจุเพลงนมัสการทั่วไป ที่มีหัวข้อทางศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ “เนื้อหาของพิธีกรรม” ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ทั้งส่วนบุคคล และยังเน้นย้ำเป็นพิเศษสำหรับชีวิตของคริสตจักรท้องถิ่นด้วย

ดังนั้นผู้เตรียมการนมัสการหรือผู้นำควรต้องศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับเพลงนมัสการอย่างระมัดระวัง ซึ่งหัวข้อหลักที่มักบรรจุในเพลงนมัสการคือ พระเจ้า ทั้งลักษณะของบุคคล และตรีเอกานุภาพ ซึ่งมีด้วยกันสองตอน คือตอนแรกเนื้อหาของเพลงนมัสการ มักเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ ตอนที่สองมักมีรูปแบบเกี่ยวกับจังหวะในเพลง หรือข้อความที่ยกมาจากตอนในสวด และเพลงทางศาสนาอื่นๆ เนื้อร้องนำมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

คริสตจักรที่นมัสการตามปีของคริสเตียนนั้น มักจะทำตามชีวิตคริสเตียน คือตั้งแต่การกำเนิดของคริสตจักร ซึ่งมักเริ่มด้วย “พระเยซูคริสต์: มหาพรต” และต่อกับ “พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์” เทศกาลมหาพรต แล้วต่อไปยังเทศกาลเพ็นเทสเต ซึ่งเป็นครึ่งหลังของปีคริสเตียนสำหรับตลอดทั้งปีที่ไม่มีศาสนพิธีเลยนั้น ดังนั้นต้องมีการวางแผนอย่างระมัดระวังโดยการใช้ดัชนีที่มีศาสนศาสตร์หรือหัวข้อพระคัมภีร์ที่หลากหลายและโอกาสสำหรับการใช้ที่เหมาะสมด้วย

นอกจากนี้ลักษณะภายนอกของการนมัสการของคริสตจักร: เพลงนมัสการก็เป็นไปตามธรรมชาติที่มีความตื่นเต้นทั้งเนื้อหาและดนตรีเอง และส่วนสุดท้ายที่ควรต้องเอาใจใส่ คือส่วนสำคัญที่มักเป็นรูปแบบสั้นๆ และมีความหมายเพื่อใช้ตอบสนองหรือขอพระพร ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะถูกร้องด้วยสมาชิกคริสตจักรมากกว่าการให้กลุ่มนักร้องหรือนักบวชร้องเท่านั้น

ระเบียบการนมัสการและการมีส่วนร่วมของคริสตจักร

ลักษณะสำคัญของเพลงนมัสการนั้นเป็นส่วนหลักของการนมัสการ ดังนั้นคริสตจักรส่วนใหญ่จึงจำเป็นต้องมีตัวเสริมหรือตัวเลือกอื่น ๆ เช่นการอ่านข้อพระคัมภีร์ การอธิษฐาน ทำที่ในการนมัสการ และการเน้นทางศาสนศาสตร์ ศาสนพิธีจากคู่มือการนมัสการแต่ละเล่มด้วย

ในอเมริกาและแคนาดาคริสตจักรใหญ่ๆ ไม่มีรูปแบบด้านศาสนพิธี ได้ประยุกต์เอาระเบียบนมัสการ ซึ่งส่วนมากมีพื้นฐานพระคัมภีร์เพียงเล็กน้อยของศตวรรษที่ 19 เข้ามาใช้ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงทางศาสนา Bernard Manning และ Erik Routley แนะนำว่ารูปแบบของระเบียบการนมัสการแบบไม่มีศาสนพิธีนั้น ควรเป็นเพลงที่คริสตจักรร้อง สันนิษฐานว่าแนวคิดนี้กระตุ้นการตอบสนองต่อการเลือกและการแสดงออกของการนมัสการที่คริสตจักรต้องการพูด หรือร้องในแต่ละ

ตอนของการนมัสการเป็นอย่างมาก เช่น การเริ่มนมัสการ คริสตจักรอาจเริ่มด้วยการร้องเพลงสรรเสริญ ส่วนแรกของการนมัสการปกติ มักกล่าวถึงหมวดเรื่องพระเจ้า พระเยซูคริสต์ ตรีเอกานุภาพ ส่วนต่อมาเป็นการอุทิศตนด้วยการสารภาพบาป ซึ่งเน้นหมวดเรื่องการทรงไถ่ และการให้อภัย และส่วนต่อมาเป็นการเน้นเรื่องการอ่านและการยืนยันพระคำของพระเจ้า ซึ่งอาจนำมาจากเพลงนมัสการที่ได้เลือกไว้ และในส่วนของ การตอบสนองคำเทศนา มักพบในหมวดหัวข้อการทรงไถ่ และการทรงเรียกของพระคริสต์ หรือชีวิตคริสเตียน และเพลงนมัสการสำหรับการถวาย หรือการอธิษฐานของคริสตจักรก็จะอยู่ในหมวดฉันท์ทภาหรหรือการรับใช้ การอธิษฐานหรือดนตรีในระเบียบการนมัสการ

หมวดชื่อเรื่องและหัวข้อและการใช้สารบัญ

ที่หัวของหน้าเพลงจะมีหมวดชื่อเรื่องปรากฏอยู่ ซึ่งมักเหมือนกับหัวข้อสารบัญ โดยมีชื่อเรื่องหลักอยู่ด้านซ้ายและชื่อเรื่องรองอยู่ด้านขวา เช่น พระเจ้า : ตรีเอกานุภาพ ซึ่งหมวดเหล่านี้ก็ปรากฏทั้งในหมวดชื่อเรื่องและหัวข้อและการใช้ดัชนีของเพลงนมัสการด้วย

ชื่อเพลงนมัสการและสารบัญตามตัวอักษร

ในวรรณกรรมเพลงนมัสการแบบดั้งเดิม มักให้ชื่อเพลงนมัสการเป็นชื่อบรรทัดแรกของเพลง แต่ในเพลงของพระกิตติคุณและการนมัสการแบบร่วมสมัย

การอ้างอิงข้อพระคัมภีร์และการอ้างสารบัญ

ข้างชื่อเพลงมักมีข้อพระคัมภีร์สั้นๆ ปรากฏอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่มักอ้างควบคู่ไปกับเนื้อหาบรรทัดแรกของเพลงนมัสการ ดังนั้นผู้นำอาจใช้สารบัญนี้แสดงถึงต้นตอของเพลงและอ้างถึงข้อพระคัมภีร์หรือคำเทศนาเพื่อใช้อ่านในการนมัสการ

รูปแบบของเพลงนมัสการ

เพลงนมัสการแบบอเมริกันเดิมนั้นมักพิมพ์เนื้อร้องระหว่างชั้นบันไดของดนตรี เพื่อช่วยในการร้องทำนองใหม่ เพราะการแทรกระหว่างบรรทัดมักทำให้ความเข้าใจที่ชัดเจนคลาดเคลื่อนไป วิธีที่ดีที่สุดคือ การอ่านเพลงนมัสการก่อน ใส่ใจอยู่ที่ความคิดมากกว่าการแบ่งประโยคในแต่ละบรรทัดของดนตรี ดังนั้นผู้นำนมัสการต้องจดสิ่งที่อยู่ในเพลงซึ่งเป็นเครื่องหมายวรรคตอนและมาตรฐานของการใช้ประโยชน์เพื่ออธิบายความหมายของคำ อักษรตัวใหญ่จะไม่ปรากฏในบรรทัดที่เป็นบทกวี แต่จะเริ่มในบรรทัดที่เป็นร้อยแก้ว เมื่อเพลงมีมากกว่า 5 บรรทัด ดังนั้นสมาชิกจึงต้อง

เรียนรู้ที่จะฝึกร้องก่อนที่จะกลายเป็นคำในบทกวี (ร้องแบบธรรมดา) การพิมพ์จะช่วยให้หาจุดกลางของคำต่างๆ และกระตุ้นให้พวกเขาเข้าใจลักษณะของการนมัสการ

การให้เครดิตแก่คำ ดนตรี และผู้ประพันธ์จากแหล่งอื่น ๆ

ด้านล่างของเพลงนมัสการทางซ้ายเป็นชื่อของผู้แต่งหรือผู้แปล หรือผู้ดัดแปลงหรือแหล่งที่มาของผู้ประพันธ์และเรียบเรียงหรือแหล่งของดนตรี วันเวลาในการเขียนหรือการพิมพ์ครั้งแรก ข้อมูลทั้งหมดของคำในเพลงนมัสการ และดนตรีถูกบันทึกไว้ในสารบัญของผู้แต่ง ผู้ประพันธ์และแหล่งของเพลงนมัสการ ซึ่งสารบัญนี้จะช่วยให้ค้นพบเนื้อหาและดนตรีอื่นที่มีผู้เขียนหรือผู้ประพันธ์คนเดียวกัน

ชื่อจังหวะและทำนองสารบัญตามตัวอักษร

ทางด้านขวาล่างของแต่ละเพลงจะมีชื่อทำนองอยู่และให้เป็นตัวอักษรตัวใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงนมัสการแบบดั้งเดิมของอังกฤษ ทำนองจะแยกจากเนื้อหา และชื่อทำนองก็มักจะมีลักษณะตามแบบชีวิตของผู้ประพันธ์ เช่นเพลงสำหรับตรีเอกภาพ ก็จะใช้ชื่อทำนองว่า Holy, Holy, Holy ซึ่งเป็นคู่กับทำนอง NICAEA (ชื่อสภานาเซีย) แต่สำหรับเพลงนมัสการของยุโรปดั้งเดิมมักใช้ชื่อทำนองเป็นคำแรกของเนื้อหาในภาษาเดิม

สารบัญของทำนอง

ในการตัดสินใจว่าควรใช้ทำนองใดเพื่ออธิบายเนื้อหา ผู้เรียบเรียงเพลงนมัสการต้องระมัดระวังและควรพิจารณาทุกแหล่งข้อมูลที่สามารถเป็นไปได้ บางครั้งข้อความที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และทำนองที่ดูเหมือนถาวร ก็อาจมีการเปลี่ยน แน่นนอนว่าประเภทของทำนองมัก “ออกไปตามรูปแบบ” และข้อความที่ดีก็อาจให้ชีวิตแก่ทำนองใหม่ เมื่อมี 2 ทำนองในเพลงเดียวกัน ชื่อหนึ่งอาจเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม และอีกชื่ออาจเป็นสำรอง

การนมัสการของคริสตจักร: เพลงนมัสการ รวมถึงทำนองที่ยอดเยียมมากมาย ซึ่งอาจไม่เป็นที่รู้จักของคริสตจักรที่ใช้สำหรับการนมัสการ ดังนั้นผู้ร่วมนมัสการควรได้รับการกระตุ้นให้เรียนรู้เกี่ยวกับทำนองดนตรีใหม่ๆ มากเท่าที่จะเป็นไปได้ หากผู้นำนมัสการตัดสินใจใช้ทำนองเพลงที่คุ้นเคยกับเนื้อหา ก็ควรเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงพื้นฐานเรื่องการนับจังหวะด้วย และควรมีการฝึกร้องเพื่อให้คุ้นเคยกับทำนองเพื่อจะช่วยเหลือสนับสนุนเนื้อร้อง โดยทั่วไปแล้วทำนองสำรองจะต้องมีเวลาและการนับจังหวะที่เหมือนกับต้นฉบับ นอกจากนี้รูปแบบหรือดนตรีทางจิตวิญญาณต้องได้รับการรับรองว่าทำนองสนับสนุนความหมายของคำ เมื่อพิจารณาจากทำนองทั้งหมดแล้วผู้นำนมัสการจึงสามารถตัดสินใจได้ว่าร้องทำนองใด

หมายเหตุลิขสิทธิ์และสารบัญลิขสิทธิ์ของเจ้าของ

ข้อมูลสุดท้ายที่ปรากฏของแต่ละเพลงคือการกำหนด “ชื่อเสียง:credit” ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่าลิขสิทธิ์นั้นจะมีผลกระทบต่อคำหรือดนตรี หากไม่มีหมายเหตุลิขสิทธิ์ปรากฏให้ถือว่าเพลงนั้นเป็น “public domain: สาธารณสมบัติ” [เป็นของฟรี ที่ใคร ๆ ก็สามารถคัดลอกไปใช้ได้] อย่างไรก็ตามควรพิจารณาว่าได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นอย่างถูกต้องก่อนกระทำการใด ๆ

สิ่งที่ใช้มากที่สุดในสารบัญ

1. สารบัญข้อพระคัมภีร์หรือข้อพระคัมภีร์สำหรับการอ่าน ซึ่งเป็นการแสดงว่าข้อพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับงานนมัสการ (ปฏิทินปีคริสตจักร หรือหัวข้อเทศนา)
2. หัวข้อและการใช้สารบัญของเพลงนมัสการ ซึ่งมีสารบัญที่บรรจุเกี่ยวกับหัวข้อทั้งหมดซึ่งได้รับการพิจารณาให้ขยายออกไป เช่น ภายใต้ “พระเยซูคริสต์” มีอีก 67 หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเป็นบุคคลของพระคริสต์ เช่น ชีวิต ความตาย และการเป็นขึ้นมา ฯลฯ นอกจากนี้โอกาสทั้งหมดของปฏิทินปีคริสตจักรก็มักควบคู่ไปกับองค์ประกอบอื่นๆ ของการนมัสการด้วย

การนำเสนอดนตรีในการประชุมนมัสการ

ผู้นำ หรือผู้เตรียมการนมัสการ ควรมีเป้าหมายเดียวกับคริสตจักรในการร้องเพลงสำหรับทุกการนมัสการ คือเพื่อการอบรมสั่งสอนผู้นมัสการ และถวายเกียรติแด่พระเจ้า หากเป้าหมายนี้ประสบความสำเร็จการร้องเพลงของคริสตจักร ก็จะเป็นทั้งความปิติยินดี และเป็นประสบการณ์ที่มีความหมายสำหรับผู้ร้อง ซึ่งสิ่งที่จะแนะนำต่อไปนี้จะช่วยการร้องเพลงสำหรับคริสตจักร

การสรรเสริญเพื่อการประสานเสียงเป็นการใช้ที่ดีที่สุด เพื่อการร้องซ้ำ ดังนั้นจึงเป็นการแสดงออกด้วยการยึดมั่นทั้งความคิดและจิตใจของเหล่านักร้อง การสรรเสริญเพื่อการประสานเสียงเป็นการใช้เพื่อเชื่อมโยงเพลงนมัสการมากกว่าการให้ความรู้เรื่องเพลงนมัสการ ดังนั้นจึงควรใช้การนมัสการที่มีการประสานเสียงกับคริสตจักรเพื่อตอบสนองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ คือ การอธิษฐาน สรรเสริญ การสารภาพบาป การอ่านพระคัมภีร์ การเทศนา การถวาย ซึ่งมีกร้องจากการจดจำหรือจากการที่พวกเขาได้รับการสอนมาก่อน

การนมัสการที่มีพื้นฐานมาจากเพลงนมัสการ

วันดนตรีของคริสตจักร มีพื้นฐานมาจากข้อพระคัมภีร์ หรือศาสนศาสตร์ ดังนั้นการนมัสการจึงรวมเอาดนตรีรูปแบบอื่น เช่น การร้องเดี่ยว ร้องประสานเสียงหรือเครื่องดนตรีอื่นๆ แต่ศูนย์กลางคือการร้องของผู้ร่วมนมัสการทุกคน การใช้เพลงเทศนาในตอนเช้าก็สามารถทำได้เพื่อให้

สมาชิกร้องเพลง 2-3 บทก่อนที่จะมีการขอพระพร การให้คริสตจักรเลือกร้องเพลงในบางโอกาสช่วยกระตุ้นให้พวกเขามีส่วนร่วมในเลือกเพลงนมัสการครั้งต่อไปของผู้นำนมัสการอีกด้วย

ผู้นำคริสตจักรต้องเตือนตัวเองและสมาชิกคริสตจักรว่าเพลงนมัสการนั้นแท้จริงคือ “หนังสือเล่มที่สองของการนมัสการ” ในการเริ่มต้น ถ้าทุกคริสตจักรบ้านมีพระคัมภีร์ทุกครอบครัวก็ควรมีเพลงนมัสการด้วย หรืออาจถวายสำหรับเทศกาลต่างๆ เช่นพิธีบัพติศมา พิธีถวายตัว หรือครบรอบวันแต่งงานหรือให้เป็นของที่ระลึกสำหรับโอกาสพิเศษต่างๆ และห้องสมุดของคริสตจักรก็ควรมีเพลงนมัสการหรือหนังสือเรื่องราวเกี่ยวกับเพลงนมัสการแต่ละเล่มไว้ด้วย

เพลงนมัสการร่วมสมัยหลายเพลงกล่าวถึงดนตรีศิลปะอื่นๆ ในการนมัสการ Fred Pratt Green ได้ให้ศาสนศาสตร์-ปรัชญาแก่ดนตรีคริสตจักรว่า “เมื่อเราอยู่ในดนตรี (การนมัสการ) พระเจ้าก็ได้รับเกียรติ (When in Our Music God Is Glorified)” และ Green ก็ยังเริ่มต้นเตือนเราเรื่องศักยภาพฝ่ายวิญญาณของการใช้ศิลปะ (ทั้งแบบส่วนตัวและชุมชน) ในการถวายสรรเสริญและอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า (น. XXXii-XI)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคริสตศาสนศาสตร์และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการจากเพลงเพลงนมัสการ ซึ่งศึกษาภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลง ของทำนองเพลง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการและศึกษาด้านคริสตศาสนศาสตร์ในบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ ส่วนในบทนี้ผู้ศึกษามีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. แหล่งข้อมูลการศึกษา 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3. วิธีการศึกษา

3.1 แหล่งข้อมูลการศึกษา

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคริสตศาสนศาสตร์และการศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. หนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 เพื่อใช้คัดเลือกเพลงนมัสการจำนวน 10 บทเพลง
2. คู่มือประกอบการศึกษาเพลงนมัสการ (Companion to Hymnal) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวความคิดการศึกษาองค์ประกอบของเพลงนมัสการ และศึกษาเบื้องหลังเพลงนมัสการ ผู้ประพันธ์เพลง แหล่งที่มาของทำนองหรือผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ประวัติศาสตร์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเพลงนมัสการแต่ละบทเพลง
3. พระคัมภีร์ฉบับ 1971 เพื่อใช้ในการประยุกต์ใช้ในคริสตศาสนศาสตร์ในเนื้อหาของเนื้อเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ จำนวน 10 บทเพลง
4. หนังสือศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวันของแฟรงค์ มัวร์ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวความคิดในด้านคริสตศาสนศาสตร์ และการประยุกต์ใช้ในการนมัสการในคริสตจักร

3.3 วิธีการศึกษา

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ใช้กระบวนการทบทวนเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษา ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของเพลงนมัสการ คู่มือประกอบการศึกษา เพลงนมัสการ หนังสือศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวันของแฟรงค์ มัวร์ และการประยุกต์ใช้ เพลงนมัสการในคริสตจักร และเอกสารและงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ศึกษาเพลงนมัสการตาม ที่ได้รวบรวมจากเพลงไทยนมัสการ จำนวน 10 บทเพลง ดังต่อไปนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

องค์ประกอบของเพลงนมัสการ ประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ โดยใช้กรอบความคิดระบุข้อมูลพื้นฐานของเพลงนมัสการจากหนังสือ A Survey of Christian Hymnody ของ William J. Reynolds มาใช้ดังนี้

1. ชื่อเพลงนมัสการ โดยการระบุเนื้อเพลง จะมีเครื่องหมายัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด (“...”) กำกับเป็นบรรทัดแรก ตัวอย่างเพลง “พระเยซูเรียกผู้กังวลใจ” เพื่อให้ทราบว่าเป็นชื่อเพลง
2. ผู้ประพันธ์เพลง ตัวอย่าง นางเซซิล ฟรานเซส อเล็กซานเดอร์, 1818-1895
3. ชื่อทำนอง จะเขียนด้วยภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เช่น ทำนอง GALILEE
4. ผู้ประพันธ์ทำนองหรือแหล่งที่มา เช่น วิลเลียม เฮอร์เบิร์ต, 1851-1922
5. อัตราพยางค์ของเพลงนมัสการ ตัวอย่าง 8.7.8.7

3.3.2 ข้อมูลของเนื้อเพลงและทำนองเพลง

การระบุข้อมูลของเพลงนมัสการของแต่ละบทเพลงว่าได้รับการตีพิมพ์ลงแหล่งใด และการระบุถึงความเป็นมาของเนื้อเพลง ของทำนองเพลง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการ ในแต่ละบทเพลง ซึ่งเป็นการหาข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องหลายแหล่ง เช่น จากคู่มือประกอบการศึกษาเพลงนมัสการ และการค้นคว้าเอกสาร

3.3.3 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อร้องของเพลงนมัสการแต่ละบทเพลง จะปรากฏให้เห็นคริสต์ศาสนศาสตร์ของผู้ประพันธ์เพลง ซึ่งในหัวข้อนี้จะใช้กรอบความคิดจากหนังสือศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวันของ แฟรงค์ มัวร์ มาศึกษาว่าในแต่ละบทเพลง มีหัวข้อและข้อมูลด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ใดปรากฏ เช่น เรื่องของพระเยซูคริสต์ เรื่องของการทรงไถ่ เป็นฉบับหลักมาประกอบเพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในการนมนัสการในคริสตจักร

3.3.4 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

โดยพิจารณาในเรื่องของดนตรีคริสตจักร โดยใช้กรอบความคิดของ “บทบาทและความสำคัญของเพลงนมัสการและการใช้เพลงไทยนมนัสการในการนมนัสการในคริสตจักร” มาในการศึกษาข้อมูลถึงบทบาทในการเสริมสร้างและมีส่วนในพันธกิจ 5 ด้าน เช่น การนมนัสการ การประกาศ คริสเตียนศึกษา การสามัคคีธรรม และพันธกิจสู่ชุมชนภายนอก

บทที่ 4

ผลของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการค้นคว้าและศึกษาเรื่องราวภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลงนมัสการ โดยได้ศึกษาออกเป็นด้านข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ ด้านข้อมูลของเนื้อเพลงและทำนองเพลง ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง และการประยุกต์ใช้เพลงนมัสการในการนมัสการในคริสตจักร จากการรวบรวมข้อมูลบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ จำนวน 10 เพลงในการศึกษา

ผลการรวบรวมข้อมูลภูมิหลังประวัติศาสตร์ของบทเพลง ชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการและการวิเคราะห์เนื้อหาในบทเพลงไทยนมัสการว่ามีคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ จำนวน 10 เพลง โดยจะนำเสนอเรียงตามการจัดหมวดหมู่จำนวน 10 หมวดตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 ตามลำดับดังนี้

- | | | |
|--------------------------------|-----------|---|
| 1. หมวดเทิดพระเกียรติ | บทที่ 22 | เพลง โอ องค์พระเจ้าของบรรพบุรุษแห่งเรา |
| 2. หมวดตรีเอกภาพ | บทที่ 27 | เพลง วิสุทธิ วิสุทธิ วิสุทธิ พระเป็นเจ้าทรงเดชา |
| 3. หมวดพระบิดา | บทที่ 48 | เพลง ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก |
| 4. หมวดพระบุตร | บทที่ 85 | เพลง พระเศียรวิสุทธิแสนปวดร้าว |
| 5. หมวดพระวิญญาณ | บทที่ 123 | เพลง องค์พระวิญญาณเชิญมาประทับในใจ |
| 6. หมวดพระคริสตธรรมคัมภีร์ | บทที่ 126 | เพลง องค์พระวาจาบังเกิดมา |
| 7. หมวดการดำเนินชีวิตคริสเตียน | บทที่ 129 | เพลง พระเยซูเรียกผู้กังวลใจ |
| 8. หมวดศาสนพิธีและเทศกาล | บทที่ 250 | เพลง ยังมีที่หนึ่งห่างไกลกังวล |
| 9. หมวดแผ่นดินของพระเจ้า | บทที่ 283 | เพลง เชื่อในพระคริสต์รักกันสนิท |
| 10. ตอบสนอง | บทที่ 292 | เพลง สรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวย |

4.1 หมวดเทิดพระเกียรติ

4.1.1 เพลง “โอ องค์พระเจ้าของบรรพบุรุษแห่งเรา” บทที่ 22

4.1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	แดเนียล ซี. โรเบิตส์, 1841-1907
ชื่อทำนองเพลง	NATIONAL HYMN
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	จอร์จ วิลเลียม วาร์เรน, 1828-1902
อัตราพยางค์	10.10.10.10.

4.1.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

ในปี ค.ศ. 1876 บทเพลงนมัสการนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่ออนุสรณ์ครบรอบ 100 ปี ของการลงนามประกาศอิสรภาพ เมื่อครั้งที่ ศาสนาจารย์แดเนียล ซี. โรเบิตส์เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรท้องถิ่นในเมืองแบรนดอน รัฐเวอร์มอนต์ เนื้อหาของเพลงนมัสการเป็นการยอมรับถึงการทรงนำ การจัดเตรียมของพระเจ้า และแสดงถึงความไว้วางใจของศาสนาจารย์แดเนียล ซี. โรเบิตส์ที่มีต่อพระเจ้าสำหรับอนาคต บทเพลงนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจนเป็นเหมือนบทเพลงปลุกใจต่อการเฉลิมฉลองของชาติ เพื่อการเฉลิมฉลองจึงได้ถูกนำมาใช้ร้องครั้งแรกในวันที่ 4 กรกฎาคม ณ เมืองแบรนดอน

4.1.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

จอร์จ วิลเลียม วาร์เรน ได้ประพันธ์ทำนองขึ้นในปี ค.ศ. 1894 ด้วยการใส่เสียงของทริมเบ็ตเริ่มก่อนที่จะร้องแต่ละข้อจนเพลงนมัสการกลายเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น และทำนองเพลงนี้ได้ถูกใช้อย่างเป็นทางการที่คริสตจักรอีปีสโกปอล และได้ใช้ทำนองเพลงนี้กับเนื้อร้องเฉพาะบทเพลงนี้มาจนถึงปัจจุบัน

4.1.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงได้พูดถึงการเปิดเผยตนเองของพระเจ้า การจัดเตรียม และการทรงนำขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ต่อแผ่นดินและประเทศชาติที่ได้อาศัยอยู่ พระองค์ทรงเป็นป้อมปราการเป็นหลักชัยที่มั่นคงเพื่อช่วยให้ดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัย และความไว้วางใจที่มีต่อพระเจ้าสำหรับอนาคต แม้จะต้องพบกับความทุกข์ยากลำบาก โรคภัยไข้เจ็บ ปัญหามากมายแต่ด้วยความเชื่อและ

ไว้วางใจในการทรงนำ ชีวิตจะเต็มล้นด้วยพระคุณอย่างนับไม่ถ้วน และให้ชีวิตได้สรรเสริญองค์พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด

4.1.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

เพลงนมัสการบทนี้เหมาะแก่การนำไปใช้ในพันธกิจด้านการประกาศ เป็นการพูดถึงความเชื่อ ความไว้วางใจในการยอมรับการทรงนำโดยการจัดเตรียมจากองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ว่าจะเกิดสถานการณ์ใดๆ ไม่อาจไม่เป็นไปอย่างที่ต้องการ แต่องค์พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งดีแก่ผู้ที่ได้เชื่อและไว้วางใจในพระองค์

4.2 หมวดตรีเอกภาพ

4.2.1 เพลง “วิสุทธิ วิสุทธิ วิสุทธิ พระเป็นเจ้าทรงเดชา” บทที่ 27

4.2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	เรจินัลด์ เฮ็บเบอร์, 1783-1826
ชื่อทำนองเพลง	NICAEA
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	จอห์น บี. ไคเกส, 1823-1876
อัตราพยางค์	12. 13. 12. 10.

4.2.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

บทเพลงนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อใช้สำหรับการนมัสการวันอาทิตย์ ถึงการยืนยันหลักข้อเชื่อของพระเจ้าผู้ทรงเป็นตรีเอกภาพ โดยคำว่าตรีเอกภาพไม่ได้ปรากฏในพระคัมภีร์ แต่เรจินัลด์ เฮ็บเบอร์ ผู้ที่เขียนเนื้อเพลงต้องการยืนยันถึงความจริงของพระวาระของพระเจ้าเกี่ยวกับทั้งสามพระภาคว่าทรงเท่าเทียม และเป็นนิรันดร์ต่อกันและกัน หลังจากที่เรจินัลด์ เฮ็บเบอร์ได้เสียชีวิต บทเพลงนี้ได้ถูกรวบรวมและถูกตีพิมพ์โดยภรรยาและเพื่อนๆ ซึ่งบทเพลงนี้ยังคงใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

4.2.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

จอห์น บี. ไคเกส ได้ประพันธ์ทำนองนี้ในปีค.ศ. 1861 ขึ้นภายหลังจากสภาในเซียได้ถูกจัดตั้งขึ้นในเอเชียน้อยเมื่อปี ค.ศ. 325 จึงตั้งชื่อของทำนองเพลงว่า NICAEA โดยการประชุมนี้เป็นการพิจารณาถึงหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับตรีเอกภาพ และได้ถูกพิจารณาว่าเป็นความจริงและเป็นหลักข้อเชื่อที่จำเป็นต่อความเชื่อของคริสเตียน

4.2.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงได้พูดถึงพระลักษณะของพระเจ้าว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 6 ข้อที่ 3 กล่าวว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าจอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” ยังพูดถึง ความศักดิ์สิทธิ์, พระเมตตา, ฤทธานุภาพ, ความรัก, ความบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งสิ้นนี้ โดยยืนยันถึงตรีเอกภาพว่าพระเจ้าทรงเป็นหนึ่งเดียวและยังมีอยู่สามพระองค์ คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน

4.2.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

เพลงนมัสการนี้เหมาะกับการใช้ในพันธกิจการนมัสการ จะใช้ในการนมัสการในวันอาทิตย์หรือการนมัสการส่วนตัวเพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว แต่ในเวลาเดียวกันพระเจ้ก็ทรงเป็นสามพระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงสถิตย์อยู่ท่ามกลางเรา

4.3 หมวดพระบิดา

4.3.1 เพลง “ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก” บทที่ 48

4.3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	เจอร์ไมท์ อี. แรนกิน, 1828-1904
ชื่อทำนองเพลง	GOD BE WITH YOU
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	วิลเลียม จี. โทเมอร์, 1832-1896
อัตราพยางค์	9.8.8.9.

4.3.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

ผู้เขียนมีความตั้งใจประพันธ์เนื้อร้องขึ้นจากรากศัพท์ภาษาเดิมที่มาจากคำว่า “good-by” ซึ่งก็คือ “พระเจ้าอยู่กับคุณ” โดยที่สองบรรทัดแรกมีผู้แต่งคนละคนและได้ใช้ในต้นดนตรีในอีกบรรทัดหนึ่ง ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประพันธ์เพียงเล็กน้อย โดยบทเพลงนี้เป็นเหมือนดั่งคำอำลาของคริสเตียนเมื่อต้องแยกย้ายจากกันไป มีการขับร้องเพลงนี้ขึ้นเป็นครั้งแรกในการนมัสการตอนเย็นของวันอาทิตย์ ณ คริสตจักรแห่งหนึ่งในรัฐวอชิงตันจนได้รับความนิยมในการเพื่อ

การขอพระพร บทเพลงนี้ถูกเขียนและตีพิมพ์ในปีค.ศ. 1882 โดยเนื้อเพลงที่เป็นบทกวีดั้งเดิมนั้น มีด้วยกัน 8 ข้อ แต่ในปัจจุบันนี้ได้นำเพียงข้อที่ 1, 2, 4, และ 7 มาใช้ร้องเท่านั้น

4.3.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

วิลเลียม จี. โทเมอร์ ได้ร่วมประพันธ์เนื้อเพลงนี้ร่วมกับเจอร์ไมน์ อี. แรนกิน และได้ประพันธ์ทำนองเพลงนี้ตามที่เจอร์ไมน์ อี. แรนกินต้องการ และได้ใช้บทเพลงนี้ในพิธีศพของวิลเลียม จี. โทเมอร์เองในปีค.ศ. 1896

4.3.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงได้พูดถึงการการดำรงพระชนม์อยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงปกป้อง ค้ำครอง ดูแลชีวิตของผู้ที่เชื่อตลอดเวลา การทรงเลี้ยงดูด้วยอาหาร การผ่านพ้นอันตราย หรือแม้แต่ความตายพระเจ้าทรงดูแล และชีวิตของผู้ที่เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้เจอกันอีก

4.3.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

เพลงนมัสการนี้เหมาะกับพันธกิจด้านการสามัคคีธรรม เป็นการหนุนใจผู้ที่เชื่อให้มีความหวังต่อชีวิตที่ยังมีลมหายใจ หรือแม้แต่การต้องจากโลกนี้ วิญญาณจิตของผู้ที่เชื่อพระเจ้าทรงดูแลไม่ต้องกังวลถึงอนาคต อาจใช้เนื่องในโอกาสพิธีศพเพื่อหนุนใจแก่ญาติ พี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่มีความหวังในชีวิตนิรันดร์

4.4 หมวดพระบุตร

4.4.1 เพลง “พระเศียรวิสุทธิ์แสนปวดร้าว” บทที่ 85

4.4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	เบอร์นาร์ด แห่งแคร์วอคซ์, 1091-1153
แปลจากภาษาเยอรมัน	เจมส์ ดับเบิลยู อเล็กซานเดอร์, 1804-1859
ชื่อทำนองเพลง	PASSION CHORALE
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	ฮันส์ ลีโอ แฮสสเลอร์, 1564-1612
ผู้ประพันธ์เสียงประสาน	โยฮันน์ ซึบาสเตียน บัค, 1685-1750
อัตราพยางค์	7.6.7.6.D

4.4.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

เนื้อเพลงได้นำมาจากบทกวียาวในยุคกลางที่ชื่อว่า Rhythmical Oratio มีทั้งหมด 7 ตอน แต่ละตอนเป็นการพูดถึงพระวรกายของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน โดยเนื้อหาเพลงนมัสการบทนี้เป็นส่วนที่ 7 ของบทกวีเดิมที่มีชื่อว่า Salve Caput Cruentatum ได้แปลเป็นภาษาเยอรมันโดยพอล เกอร์ฮาร์ด (Paul Gerhardt) ปรากฏเป็นครั้งแรกในปีค.ศ. 1656 ในเพลงนมัสการของเยอรมันชื่อ Praxis Pietatis Melica มีชื่อเพลงว่า “O HAUPUT VOLL BLUT WUNDEN” แปลเป็นภาษาไทยว่า “พระพักตร์เจ็บปวดของพระคริสต์” (“TO THE SUFFERING FACE OF JESUS CHRIST”) ต่อมาในปีค.ศ. 1830 เจมส์ ดับเบิลยู อเล็กซานเดอร์ได้แปลจากภาษาเยอรมันมาเป็นภาษาอังกฤษซึ่งปรากฏเป็นภาษาอังกฤษครั้งแรกด้วยชื่อเพลงนมัสการว่า “พินของคริสเตียน” (“CHRISTIAN LYRE”)

4.4.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

ฮันส์ ลีโอ แฮสสเลอร์ได้ประพันธ์ทำนองเพลง PASSION CHORALE ขึ้นซึ่งแต่เดิมถูกประพันธ์ขึ้นในปีค.ศ. 1601 เป็นเพลงรักของเพลงดั้งเดิมเยอรมันที่ชื่อว่า My Heart is Distracted by a Gentle Maid ต่อมาในปีค.ศ. 1644 เริ่มมีการนำเอาเนื้อเพลงภาษาเยอรมันและภาษาอังกฤษมารวมเข้าด้วยกันจนเป็นที่นิยมและแพร่หลายในศตวรรษที่ 17 ภายหลังจากนั้นโยฮันน์ ซึบาสเตียน บัคได้นำบทเพลงนี้มาปรับปรุงทำนองเพลงใหม่และใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

4.4.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงได้บรรยายถึงความเจ็บปวดพระวรกายของพระเยซูคริสต์ที่ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน เพื่อยืนยันว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าแท้และเป็นมนุษย์แท้โดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน มงกุฎหนามบนพระเศียรทำให้พระโลหิตไหลลง ซึ่งเป็นพระโลหิตแห่งการไถ่บาปของมนุษย์ทุกคน ด้วยความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ทุกคนที่มีความบาป พระองค์ทรงสละพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมารับสภาพเป็นมนุษย์ สละชีวิตเพื่อช่วยมนุษย์ทุกคนให้พ้นจากบาป

4.4.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

เพลงนี้เหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการนมัสการ ในการนมัสการช่วงสัปดาห์สุดท้ายเพื่อใคร่ครวญถึงการเสียสละ และการทรงไถ่ และพันธกิจด้านการประกาศเพื่อนำคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าได้เข้าใจในการช่วยให้รอดจากความบาป

4.5 หมวดพระวิญญูญาณ

4.5.1 เพลง “องค์พระวิญญูญาณเชิญมาประทับในใจ” บทที่ 123

4.5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	จอร์จ โครลี, 1780-1860
ชื่อทำนองเพลง	MORECAMBE
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	เฟรเดอริก ซี. แอตกินสัน, 1841-1897
อัตราพยางค์	10.10.10.10.

4.5.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

จอร์จ โครลีเป็นศิษยาภิบาลของศาสนจักรแองกลิกัน ได้รับใช้ในคริสตจักรท้องถิ่นเล็กๆ ในประเทศอังกฤษ เป็นช่วงเวลาที่ได้ประพันธ์ทั้งบทกวีและบทนิยาย รวมไปถึงประวัติการบันทึกประวัติศาสตร์และข้อเขียนพระคัมภีร์ ด้วยการรับใช้ เทศนาอย่างร้อนรนและเปี่ยมไปด้วยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ จึงเกิดความประทับใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อผู้ที่ได้ยิน ได้ฟังมากมาย จนในปีค.ศ. 1854 ได้มีการรวบรวมผลงานการประพันธ์ต่างๆ ขึ้นเพื่อให้มีเพลงบทใหม่สำหรับสมาชิกในคริสตจักร จึงได้มีการทยอยจัดพิมพ์บทเพลงที่เรียกว่า “Psalm and Hymns for Public Worship” เนื้อเพลงได้มาจากการรวบรวมโดยตั้งชื่อว่า “ใฝ่หาความศักดิ์สิทธิ์” (Holiness Desired)

4.5.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

เฟรเดอริก ซี. แอตกินสันเป็นนักอแกนประจำโบสถ์ได้ประพันธ์ทำนองนี้ขึ้นในปีค.ศ. 1870 เดิมที่ต้องการจะแต่งให้เป็นเพลงนมัสการแก่เฮนรี ไลท์ และได้ตั้งชื่อทำนองให้เหมือนกับชื่อของเมืองในกรุงมิดแลนด์ ประเทศอังกฤษ

4.5.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงพูดถึงการทำงานของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ที่ทรงเป็นเหมือนกับพระบิดาและพระบุตร ที่ประกอบด้วยสติปัญญา ความรอบรู้ และอารมณ์ความรู้สึก พระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นทั้งเพื่อน ที่ปรึกษา และคอยช่วยเหลือเมื่อต้องพบกับปัญหา การขอให้พระวิญญูญาณมาประทับอยู่ในใจเป็นเหมือนเครื่องนำทางชีวิตให้ดำเนินชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้า จะไม่หลงทางไปเมื่อเจอกับการทดลอง และแม้จะต้องพบความทุกข์ยากลำบาก พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะทรงสถิตย์อยู่ท่ามกลางผู้ที่เชื่อและนำคำอธิษฐานอ่อนน้อมไปสู่พระบิดาแทนเรา

4.5.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงนี้เหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการนมัสการ โดยเฉพาะช่วงเทศกาลเพนเทคอสต์ และด้านการสามัคคีธรรมร่วมกัน ในการอธิษฐานร้องทูลเผื่อซึ่งกันและกัน

4.6 หมวดพระคริสตธรรมคัมภีร์

4.6.1 เพลง “องค์พระวาจาบังเกิดมา” บทที่ 126

4.6.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	วิลเลียม ดับเบิลยู. ฮาว, 1823-1897
ชื่อทำนองเพลง	MUNICH
แหล่งที่มาของทำนองเพลงจากมีนิงเกน กีซานบุช, 1693	
ผู้ประพันธ์เสียงประสาน	เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น, 1809-1847
อัตราพยางค์	7.6.7.6.D

4.6.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

บทเพลงได้ถูกเขียนและเรียบเรียง โดยวิลเลียม ดับเบิลยู. ฮาว และที. บี. มอร์เรียลในปีค.ศ. 1867 ปรากฏอยู่ในภาคผนวกของ Psalms And Hymns

4.6.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

ชื่อของทำนองเพลง MUNICH มาจากชื่อเมืองในประเทศเยอรมัน โดยในปี 1693 ได้มีการปรับมาจากเพลงนมัสการเดิมของเยอรมัน ต่อมาในศตวรรษที่ 19 เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น ซึ่งเป็นนักประพันธ์ชาวเยอรมันได้นำมาใช้ในการร้องเพลงประสานเสียง ครั้งแรกในปี 1846 ณ ประเทศอังกฤษ

4.6.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงพูดถึงพระคัมภีร์ว่าเป็นการเปิดเผยพระวจนะ หรือพระคำของพระเจ้า ได้ยืนยันว่าพระวาจาได้ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์แท้ และได้เปรียบเทียบกับคริสตจักรคือพระคัมภีร์ เป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์เพื่อนำพระคำของพระเจ้าไปยังมนุษย์ทุกคน โดยให้เห็นภาพของ

ตัวอย่างที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นประกาศ แผ่นที่ เข็มทิศ คอมพิวเตอร์ เพื่อให้ชีวิตเดินทางผ่านพ้นความมืดมิดได้

4.6.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงเหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการศึกษา ได้เรียนรู้เรื่องของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ผ่านทางบทเพลง โดยเฉพาะชั้นรวีวารศึกษา หรือชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้เชื่อใหม่

4.7 หมวดการดำเนินชีวิตคริสเตียน

4.7.1 เพลง “พระเยซูเรียกผู้กังวลใจ” บทที่ 129

4.7.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	เซซิล ฟรานเซส อเล็กซานเดอร์, 1823-1895
ชื่อทำนองเพลง	GALILEE
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	วิลเลียม เฮอร์เบิร์ต จูด, 1851-1922
อัตราพยางค์	8.7.8.7.

4.7.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

เซซิล ฟรานเซส อเล็กซานเดอร์ได้เขียนบทเพลงนี้ขึ้นจากการแต่งบทกลอนเพื่อให้ วิลเลียม อเล็กซานเดอร์ ผู้เป็นสามีและหัวหน้าบาทหลวงของไอร์แลนด์นำไปเทศนาในวันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 1852 ซึ่งเป็นวันนักบุญแอนดรูว์ ตามปีปฏิทินซึ่งเป็นวันที่สำคัญของคริสตจักรแองกลิกัน ซึ่งจะมีธรรมเนียมประเพณีเพื่อการเฉลิมฉลองการที่พระเยซูทรงเรียกท่านแอนดรูว์ ดังที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว บทที่ 4 ข้อที่ 18-20 และพระธรรมมาระโก บทที่ 1 ข้อที่ 16-18 บทเพลงนี้ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในเพลงที่ดีที่สุดของบริเตนใหญ่ (Great Britain) ที่มีผู้หญิงเป็นผู้เขียนเพลงนมัสการเพื่อต้องการใช้เพลงในการสอนและประกาศพระกิตติคุณ

4.7.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

GALILEE เป็นชื่อของทะเลสาบ ที่พระเยซูได้พบกับซีโมน เปโตร และแอนดรูว์ วิลเลียม เฮอร์เบิร์ต จูดได้ประพันธ์ทำนอง GALILEE ขึ้นพร้อมกับเนื้อเพลงของเซซิล ฟราน

เซส อเล็กซานเดอร์ ในปีค.ศ. 1887 เพื่อใช้ในการนมัสการคริสตจักร (The Congregation Church Hymnal) ณ กรุงลอนดอน

4.7.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงพูดถึงการทรงเรียกของพระเยซูคริสต์ ที่ได้ทรงเรียกผู้ที่ท้อแท้หรือกำลังอ่อนล้า พระองค์กำลังเรียกให้เรามาหาพระองค์ เพื่อเป็นสาวกของพระองค์ ชีวิตของผู้เชื่อและการรับใช้มีทั้งความสุขและความทุกข์ หากเชื่อฟังในการเรียกของพระเจ้าแล้วพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเพียงทำตามน้ำพระทัย รับใช้พระเจ้าอย่างสุดกำลัง และรักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจตามที่พระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็นสาวกของพระองค์

4.7.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงนี้เหมาะในการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการศึกษา และพันธกิจด้านการประกาศพระกิตติคุณ เป็นบทเพลงที่ช่วยให้มั่นใจในการทรงเรียก เป็นสาวกที่ติดตามองค์พระเยซูคริสต์ และเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ

4.8 หมวดศาสนพิธีและเทศกาล

4.8.1 เพลง “ยังมีที่หนึ่งห่างไกลกังวล” บทที่ 250

4.8.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	คลีแลนด์ บอยด์ แมคฟี, 1866-1944
ชื่อทำนองเพลง	MCAFEE
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	คลีแลนด์ บอยด์ แมคฟี, 1866-1944
อัตราพยางค์	8.6.8.6.ร้องรับ

4.8.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลงและข้อมูลของทำนองเพลง

คลีแลนด์ บอยด์ แมคฟีได้เขียนเพลงบทนี้เมื่อปีค.ศ. 1901 ในขณะที่รับใช้โดยเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่ง เนื้อเพลงถูกเขียนขึ้นในขณะที่กำลังสูญเสียหลานสาวของคนจากโรคคอตีบ การต้องพบเจอกับความเศร้า การสูญเสียคนที่รัก เนื้อเพลงจึงได้ถูกเขียนเพื่อที่จะปลอบประโลมจิตวิญญาณแก่ผู้คนที่ต้องพบเจอกับเรื่องราวเหล่านี้ บทเพลงได้ถูกหัดร้องในพิธีศพ

ของหลานสาวด้วยเสียงที่ยังคงเต็มไปด้วยความเศร้าโศก และครอบครัวก็ได้นำมาร้องอีกครั้งในการนมัสการวันอาทิตย์ ช่วงพิธีมหาสนิท จนแลบสเลย์ได้ยินจึงเกิดความประทับใจในบทเพลงจึงขออนำบทเพลงนี้กลับไปยังที่คริสตจักรหนึ่งเพรสไบทีเรียนแห่งเบอเคิลีย์ (Berkeley) รัฐแคลิฟอร์เนีย โดยบทเพลงได้ปรากฏเป็นครั้งแรกในปีค.ศ. 1903 และยังคงใช้มาจนถึงปัจจุบัน

4.8.1.3 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงพูดถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความกังวลเมื่อต้องเผชิญต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก ความกลัวต่อสิ่งที่มองไม่เห็นในอนาคต ร่างกายของมนุษย์อาจเสื่อมสภาพไป แต่จิตวิญญาณของมนุษย์กลับไปสู่พระเจ้า บทเพลงได้กล่าวและยืนยันให้มั่นใจว่าจิตวิญญาณได้อยู่ในที่ปลอดภัย เป็นที่ที่ดีที่สุดนั่นคืออยู่ในพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นที่ที่ไม่มีบาป ไม่มีการคร่ำครวญร้องไห้ ไม่มีความเจ็บปวด ไม่มีน้ำตา แต่เต็มไปด้วยความรัก ความเมตตา ความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ความจริง ความยุติธรรม พระคุณ และความชื่นชมยินดี เป็นที่ที่ผู้ที่เชื่อและไว้วางใจพระเจ้าจะได้อยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์

4.8.1.4 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงเหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการสามัคคีธรรม เพื่อหนุนใจแก่ผู้เชื่อทุกคนที่พบเจอกับการสูญเสีย

4.9 หมวดแผ่นดินของพระเจ้า

4.9.1 เพลง “เชื่อในพระคริสต์รักกันสนิท” บทที่ 283

4.9.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	จอห์น โอเซนฮาม, 1852-1941
ชื่อทำนองเพลง	ST. PETER
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	อเล็กซานเดอร์ อาร์.รีนาเกล, 1799-1877
อัตราพยางค์	8.6.8.6.

4.9.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

จอห์น โอเซนฮามเขียนบทเพลงนี้ขึ้นในปีค.ศ. 1908 เพื่ออธิบายเกี่ยวกับงานของมิชชันนารี ซึ่งได้รับการสนับสนุนมาจากสมาคมมิชชันนารีแห่งลอนดอน จอห์น โอเซนฮามจึงได้เขียนเนื้อร้องขึ้นเพื่อการจัดแสดงนิทรรศการในครั้งนั้น โดยทำอย่างต่อเนื่องมาเป็นประจำทั้งในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1908-1914 และเนื้อเพลงได้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปีค.ศ. 1913 ในนามที่ชื่อว่า ผองผึ้งในอัมเบอร์ (Bees in Amber) ซึ่งเป็นการพิมพ์ด้วยตนเองและได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก

4.9.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

อเล็กซานเดอร์ อาร์.รีนาเกลได้ประพันธ์ทำนองเพลง ST. PETER ขึ้นโดยตั้งมาจากชื่อของคริสตจักรนักบุญปีเตอร์ ในภาคตะวันออกเฉียงของเมืองอ็อกฟอร์ด ประเทศอังกฤษ ทำนองเพลงนี้ได้ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกใน Reinagle's Psalm Tunes For The Voice And Pianoforte มีรากฐานมาจากพระธรรมสดุดี บทที่ 118

4.9.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงได้พูดถึงชีวิตคริสเตียน ชีวิตของผู้เชื่อที่อยู่ทั่วทุกสารทิศ ต่างรับใช้พระเจ้าด้วยชีวิตอย่างสุดกำลัง ไม่ว่าจะรับใช้พระเจ้าจากที่ใดก็ตามมีความเชื่อเหมือนกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และร่วมกันประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าไปทั่วทุกมุมโลก

4.9.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงเหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการประกาศ เพื่อหนุนใจผู้เชื่อที่ได้รับใช้เรื่องของการประกาศข่าวประเสริฐ การเป็นมิชชันนารี และหนุนใจให้ร่วมรับใช้ด้วยกันอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

4.10 ตอบสนอง

4.10.1 เพลง “สรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวยพร” บทที่ 292

4.10.1.1 ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	โธมัส เคน, 1673-1711
ชื่อทำนองเพลง	OLD HUNDREDTH
ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง	ลูอีส เบอร์กัวส์, 1510-1561
อัตราพยางค์	8.8.8.8.

4.10.1.2 ข้อมูลของเนื้อเพลง

โธมัส เคนได้เขียนเขียนเนื้อเพลงสรรเสริญพระเจ้าเพื่อใช้ในการใคร่ครวญภาวนา และนมัสการพระเจ้าโดยเริ่มจากการเขียนหนังสือที่เป็นคู่มือการอธิษฐานเพื่อใช้ในการศึกษาของวิทยาลัยวินเชสเตอร์ (A Manual of Prayers for the Use to the Scholars of Winchester College) จะมีเพลงนมัสการเพื่อใช้ในการร้องตอบสนองในแต่ละวันด้วยกัน 3 เพลง ได้แก่ เพลงนมัสการยามเช้า (Morning Hymn) เพลงนมัสการยามเย็น (Evening Hymn) เพลงนมัสการยามดึก (Midnight Hymn) เนื้อเพลงได้ถูกเขียนถึงหลักคำสอนของตรีเอกภาพ เป็นบทเพลง 4 บรรทัด ในปัจจุบันเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า เพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวยพร โดยถูกนำมาร้องกันเป็นเวลา 300 ปีของการนมัสการของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ ซึ่งจะร้องกันอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการแปลภาษาไปทั่วโลก

4.10.1.3 ข้อมูลของทำนองเพลง

ลูอีส เบอร์กัวส์ได้ประพันธ์ทำนองเพลงขึ้นจากการที่ได้รับมอบหมายให้หาทำนองเพลงสำหรับบทสวดที่มีรูปแบบของฉันทลักษณ์ในรูปแบบใหม่ๆ ในเวลานั้น โดยถูกแต่งขึ้นจากพระธรรมสดุดีบทที่ 100 จึงได้เรียกชื่อทำนองเพลงนี้ว่า HUNDREDTH ต่อมาในปีค.ศ. 1696 เทตและบราดีได้ตีพิมพ์เนื้อเพลงออกมาใหม่ เพื่อให้รู้ว่าได้นำทำนองเดิมที่ร้องกับเนื้อร้องเก่ามาปรับ จึงเพิ่มคำว่า OLD HUNDREDTH ปรากฏเป็นชื่อทำนองและใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

4.10.1.4 คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง

เนื้อเพลงนำมาจากพระธรรมสดุดี เป็นบทเพลงที่สรรเสริญพระเจ้าและพูดถึงตรีเอกภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้า และยืนยันความเชื่อในหลักข้อเชื่อของคริสเตียนทั่วโลก

4.10.1.5 การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

บทเพลงเหมาะกับการนำไปใช้ในพันธกิจด้านการนมัสการ เพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของผู้เชื่อทุกคนที่ได้ถวายตัวรับใช้พระเจ้า บทเพลงนี้นำไปใช้ในโอกาสมอบถวายในการนมัสการเช้าวันอาทิตย์ และพันธกิจด้านการศึกษา เพื่อให้เข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าทั้งสามพระภาคแต่พระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวกันได้อย่างครบถ้วน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าและศึกษาการสื่อสารคริสต์ศาสนศาสตร์ผ่านทางบทเพลงไทยนมัสการตามกรอบแนวคิดจากหนังสือหลักการตีความพระคัมภีร์ของเฮนรี เอ. เวิร์คเลอร์ เพื่อให้เข้าใจความหมายของพระคัมภีร์ตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้ การตีความเป็นการใช้ขั้นตอนต่างๆ ร่วมกันเพื่อช่วยให้ความหมายที่แท้จริงของผู้สื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยนำหลักการตีความพระคัมภีร์ การนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาปรับใช้ในการวิเคราะห์ ประมวลผลเนื้อหาของบทเพลงนมัสการและเบื้องหลังผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนมัสการในเพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 โดยนำเสนอเรียงตามการจัดหมวดหมู่จำนวน 10 หมวดตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 ได้แก่

1. หมวดเทิดพระเกียรติ บทที่ 22 เพลง โอ องค์พระเจ้าของบรรพบุรุษแห่งเรา
2. หมวดตรีเอกภาพ บทที่ 27 เพลง วิสุทธิ วิสุทธิ วิสุทธิ พระเป็นเจ้าทรงเดชา
3. หมวดพระบิดา บทที่ 48 เพลง ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก
4. หมวดพระบุตร บทที่ 85 เพลง พระเศียรวิสุทธิแสนปวดร้าว
5. หมวดพระวิญญาณ บทที่ 123 เพลง องค์พระวิญญาณเชิญมาประทับในใจ
6. หมวดพระคริสตธรรมคัมภีร์ บทที่ 126 เพลง องค์พระวาจาบังเกิดมา
7. หมวดการดำเนินชีวิตคริสเตียน บทที่ 129 เพลง พระเยซูเรียกผู้กังวลใจ
8. หมวดศาสนพิธีและเทศกาล บทที่ 250 เพลง ยังมีที่หนึ่งห่างไกลกังวล
9. หมวดแผ่นดินของพระเจ้า บทที่ 283 เพลง เชื่อในพระคริสต์รักกันสนิท
10. ตอบสนอง บทที่ 292 เพลง สรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวยพร

โดยในแต่ละบทเพลงมีการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด ที่แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของเพลงนมัสการ ประกอบด้วย ประวัติผู้ประพันธ์เพลง ชื่อทำนอง ประวัติผู้แต่งทำนอง อัตราพยางค์ของเพลงนมัสการ 2. ข้อมูลของเนื้อเพลงและทำนองเพลง 3. คริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง 4. การประยุกต์ใช้ในคริสตจักร

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้จำกัดเฉพาะการศึกษาในเรื่อง การศึกษาเบื้องหลังประวัติศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง และการศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์ในบทเพลง โดยมีเนื้อหาเป็นเอกสารภาษาอังกฤษจำนวนหนึ่ง จึงทำให้ผู้ศึกษาต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการทำความเข้าใจก่อนที่จะสามารถเรียบเรียงเป็นเนื้อหาภาษาไทยที่สามารถเข้าใจได้ง่าย ประกอบกับข้อจำกัดทางด้านเวลาในการค้นคว้าอิสระ จึงไม่ได้มีการทำผลงานการวิเคราะห์เพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 ทั้ง 10 เพลงได้ครบถ้วนสมบูรณ์

ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการจัดทำรูปเล่มหนังสือประวัติศาสตร์ของบทเพลงไทยนมัสการ เพื่อการเรียนรู้เรื่องราวประวัติ ประสบการณ์ เหตุการณ์ที่สำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อศรัทธาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเพลงไทยนมัสการ
2. ควรมีการจัดทำหนังสือวิเคราะห์คริสต์ศาสนศาสตร์ในเพลงไทยนมัสการ ให้ออกมาเป็นรูปเล่มที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านองค์ประกอบของดนตรีและด้านการวิเคราะห์คริสต์ศาสนศาสตร์ เพื่อสามารถนำไปใช้ในคริสตจักรในโอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
3. สามารถนำบทเพลงไทยนมัสการจำนวน 10 เพลง ไปศึกษาและต่อยอดเพื่อใช้ในการศึกษาต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- ชนันภรณ์ ใจเสารดี, สกุนี เกรียงชัยพร และสันติภาพ วิริโยทัย. (2560). *การวิเคราะห์เพลงรวิวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์*. เชียงใหม่: (รายงานสืบเนื่องการประชุมนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี 2017 วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2017 ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ).
- ฐาปกรณ์ กระแสทิพย์. (2554). *การสื่อสารผ่านบทเพลงของคริสตศาสนิกชนในไทย*. กรุงเทพฯ: (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- แดนปีช บลัดเลย์. (1859). *หนังสือคำเพลงสำหรับการนมัสการแลสรรเสริญพระเจ้า*. Bangkok: A.M.A.Press.
- ธีรวัฒน์ วีระวิทยานันต์. (2556). *วิเคราะห์บทเพลงนมัสการในคริสตจักรแห่งนิมิตพิชฌุโลก*. พิษณุโลก: (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการดนตรีและนาฏศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- นันทสิทธิ์ กิตติวารากุล. (2544). *การวิเคราะห์และการสร้างสรรค์ของศิลปินเพลงแนวดนตรีโปรเกรสซีฟร็อค*. กรุงเทพฯ: (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- เนติ คุชิตกุล. (2020). *พระธรรมสดุดีกับชีวิตจิตวิญญาณ*. เชียงใหม่: บริษัทประชากรธุรกิจ.
- ปรัชญา ใจภักดี. (2556). *เนื้อหาและการใช้ภาษาในเพลงนมัสการพระเจ้าของคริสเตียน*. กรุงเทพฯ: (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.)
- พิชฌุ อรรถภิญญ์. (2001). *จรร้องเพลงถวายพระเจ้า*. กรุงเทพฯ: เบลีซซิงการพิมพ์.
- แฟรงค์ มัวร์. (2008). *ศาสนศาสตร์กับชีวิตประจำวัน* (พิมพ์ครั้งที่ 1) (ดانيเอล แสงวิชัย, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ฮากิโออส พับลิชซิง.
- ภราดา โรจนสุพจน์. (2016). *เพลงนมัสการ มรดกทางความเชื่อในความรักและพระสิริของพระเจ้า*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์สุริยบรรณ.
- ภราดา โรจนสุพจน์. (2551). *การศึกษาประสิทธิผลของการร้องเพลงไทยนมัสการ โดยการทำนิตสาร*. เชียงใหม่: (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยศิลป์, มหาวิทยาลัยพายัพ).

- ภราดา โรจนสุพจน์. (2554). *การประพันธ์เพลงนมัสการล้านนา (รายงานการสร้างสรรค์ รายงานวิจัย ฉบับที่ 250)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- ภราดา โรจนสุพจน์. (2557). *การศึกษาสารัตถะดนตรีในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ (รายงานวิจัย ฉบับที่ 322)*. เชียงใหม่: มหาลัยวิทยาลัยพายัพ.
- วรพจน์ เลี้ยงประไพพันธ์. (2559). *การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา*. เชียงใหม่: (งานวิจัยค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี, มหาลัยวิทยาลัยพายัพ).
- วิศรุต จินดารัตน์. (1998). *วิเคราะห์เพลงนมัสการ*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์นันทพันธ์.
- วิศรุต จินดารัตน์. (ม.ป.ป.) *เพลงนมัสการ ความเป็นมาและความหมาย*. ม.ป.ท.
- สันติภาพ วิริโยทัย. (2561). *บทบาทและความสำคัญของบทเพลงในที่ชุมนุมนมัสการของคริสตจักร จากมุมมองของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่*. วารสารดนตรีรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต, ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน.
- สาธัญญ์ บุญเกียรติ. (2017). *คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว มุมมองใหม่*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.
- หน่วยงานคริสเตียนศึกษาและบรรณศาสตร์. (2014). *เพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุริยบรรณ.
- อดิสร ม่วงงาม. (2007). *พันธกิจด้านดนตรีในสมัยกษัตริย์ดาวิด*. เชียงใหม่: (วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาลัยวิทยาลัยพายัพ).
- เฮนรี เอ. เวิร์คเลอร์. (2009). *หลักการตีความพระคัมภีร์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันรัส.
- Donald P. Hustad (Editor) (1990). *The Worshiping Church A Hymnal*. (Corol Stream, IL: Hope Publishing Company.
- Donald P. Hustad (Editor) (1990). *The Worshiping Church Worship Leaders' Edition*. (Corol Stream, IL: Hope Publishing Company.
- Harry Eskew & Hugh T. McElrath (1995). *Sing with Understanding*. Tennessee: Church Street Press.
- Kenneth W. Osbeck. (1990). *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*. USA: Kregel Publication.
- Kenneth W. Osbeck. (2012). *101 Hymn Stories*. Michigan: Kregel Publication.

Richard J. Stanislaw & Donald P. Hustad (1993). *Companion to The Worshiping Church*. (Carol Stream), IL: Hope Publishing Company.

William J. Reynolds & Milburn Price (2010). *A Survey Christian Hymnody*. Illinois: Hope Publishing Company.

ภาคผนวก



Office of Research Ethics
Payap University

AF 08-02

COE No. 65/007

PYU_REC No. 64/059_IS

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : วิเคราะห์ศาสนศาสตร์และเบื้องหลังเพลงนมัสการจากเพลงไทยนมัสการ


Project title (English) : Theological And Background Analysis Of Selected Hymns
From Thai Hymnal

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นางสาวหยาดน้ำค้าง วุฒิ

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแม่คึกลวารี

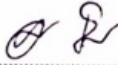
เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน AF 07-02	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565

	Office of Research Ethics Payap University	AF 08-02
---	---	----------

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ.2565

(Date of exemption) : January 24, 2022

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

- 1.หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้องขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
- 2.หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
- 3.การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
- 4.ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
- 5.หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยพร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้องดำเนินการก่อนที่ระยะสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล หยาดน้ำค้าง วุฒิ
Name Yardnamkhang Wutti
สถานที่ติดต่อ 60/2 หมู่ที่ 1 ต.ยางน่อง อ.สารภี จ.เชียงใหม่ 50140
โทรศัพท์มือถือ 085-901-4224
อีเมล namiibydedewdrop@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดาราวินิจฉัย
พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยพายัพ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2550 – 2553 ทีมศิษยาภิบาล คริสตจักรวัฒนา คริสตจักรภาคที่ 6
สุขุมวิท 19 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2555 ทีมศาสนกิจ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน
124 ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ
ปัจจุบัน พ.ศ. 2565 ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านป่าเหมือด เขตอภิมหาที่ 4
คริสตจักรภาคที่ 1